

Az átélt és megélt ige örömhíre

Költői kérdés. Tudjuk, mit jelent ez a költeményekben. Egy olyan kérdés, amire a költő nem vár választ, mert az evidens. ☞ 5. oldal

A Lélek egységében, szeretetben éljete!

A világinapi istentisztelet ökumenikus, a különböző felekezetű palesztin keresztény asszonyok állították össze. ☞ 11. oldal

Dübörög az MKT szekere

A kapcsolatokról volt szó, azok kezeléséről, valamint a környezetünk mélyebb megismeréséről. ☞ 12. oldal

AZ ÉLŐ IGE ÉVE
— 2024 —

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2024. MÁRCIUS • 35. évf. 5-6. szám • Ára 5 lej

Szemléletváltás

Sok minden függ attól, hogy milyen szemüvegen keresztül nézzük a világot. A rálátásunk, a meglátásunk, a belátásunk óriásit fordíthat helyzetünkön. Szeretem azt érezni egy-egy istentiszteleten, amit a gyermek, akit ölébe vesz az apja vagy anyja. Talán e miatt az érzés miatt ajánlom mindenkinek, hogy jöjjön templomba. Szeretném, ha minél többen éreznék ezt, hogy Isten felemeli őket, hogy más szemszögből nézzenek rá életük ügyeire.

Szemléletváltás. Sokszor halljuk motivációként ezt a kifejezést. Szükségünk van rá. Három konkrét példát hadd említsek, a teljesség igénye nélkül, mire érdemes másképpen tekinteni, mint ahogy általában szoktunk.

Küldtelek Szatmárnémeti-Kültelken

„Én azért küldtelek el titeket, hogy learassátok, amit mások vetettek. Mert valóban mások dolgoztak velem, ti pedig folytatjátok, amit ők elkezdtek: learatjátok a munkájuk gyümölcsét” (Jn 4.38). A Sikár városában elmondott jézusi üzenettel vette kezdetét az a „közösségteremtő találkozási rendezvény”, mely a szatmári keresztény híveket kívánja megszólítani, összegyűjteni és erősíteni.

A *Küldtelek* eseményt, hagyományt teremtve, minden hónap második hétfőjén rendezik meg a Kültelki Református Egyházközség dísztermében. A szervezők azzal a céllal indították el, hogy a bibliai tanítással felidézzék és összekapcsolják magyar hagyományunk közkincsnek számító eseményeit és szokásait, azokat hitelesen bemutassák, és adott esetben a lélek számára gyógyító hatással

legyenek. Első alkalommal témaként a lakodalmi szokásokat választották a szervezők. Ezekhez lelki táplálékul Jézus kánai csodája szolgált, de tartalmas bemutatót kaphattak a résztvevők azokról a 2000 esztendővel előtti lakodalmi eseményekről is, amelyeket Palesztina területén tartottak. Meghívott vendége volt az eseménynek nt. Kovács József szatmárhegyi lelkipásztor, aki édesapjával, nt. id. Kovács Ferenc nyugalmazott lelkipásztossal együtt összegyűjtötte és könyv formájában kiadta Szatmárhegy község lakodalmi szokásait. A hajdani és jelenkori vőfélyek köszöntői az eljegyzéstől egészen a lakodalmat lezáró hazaérkezésig képezik a *Szatmárhegyi lakodalom – vőfik könyve* című kötet gerincét.

(Folytatás a 14. oldalon)

ÉLETÜNK MÁS PERSPEKTÍVÁBAN

Érdemes a szavakkal játszani, akkor, hogyha szívből szól a száj. Sok mindent másképpen is ki lehet fejezni. „Mi nem visszavonulunk, hanem más irányba támadunk” – mondta egyszer egy hadvezér. Szimpatikusabb, mint a feladás. „Én nem beteg vagyok, hanem harcolok a betegség ellen” – mondta egyszer nekem valaki, aki meg volt fázva. Tanultam tőle. Így is lehet fogalmazni.

Az élet próbáiban, amikor összetörünk, alkalom adódik a perspektíva-váltásra, de csak akkor, ha már el van vetve szívünkbe a hit magva. Egy-egy trauma átélése után átértékeljük az életet. Rájövünk, hogy az élet örök és rövid egyszerre. Túl rövid ahhoz, hogy ne nevéssünk, ne higgyünk, és ne szeressünk. Ez felemelő, erőt adó.

(Folytatás a 2. oldalon)

www.facebook.com/harangszo

Szemléletváltás

MÁS HOZZÁÁLLÁS AZ EGYHÁZHOZ

(Folytatás az 1. oldalról)

Év elején minden egyházközségben téma: mennyi legyen az egyházadó? Bocsnat: egyházfenntartói járulék. Azt a kérdést is felteszik némelyek: én miért fizessem az egyházadót? (Ezt a kifejezést használják többen.) Sajnos a válasz lehangoló: azért, hogy ha meghalok, temessen el a pap. Van köze a temetéshez a papnak, de azért, hogy a feltámadás evangéliumát hirdesse. Azaz az életet: mégpedig úgy, ahogy fentebb említettem: az élet túl rövid, de ugyanakkor örök! Tehát az életért érdemes egyházadót fizetni, nem a halálért. Isten munkatársai lehetünk, hogy még többekhez eljusson az evangélium.

Látnunk kell a különbséget látható és láthatatlan egyház között. A látható egyház törekeny, sebezhető, de a láthatatlan egyház a pokol kapui sem vesznek diadalmat. Jó mind a kettőhöz tartozni, de mélyebben és gyökeresebben ez utóbbi fog ott tartani a keskeny úton.

LÁSSUNK MÁSKÉPPEN MÁSOkat!

Könnyű szeretni azt, aki szeret. De nem azt kell szeretni csak, aki megérdemli, hanem azt, akinek szüksége van rá. És bizony annak is szüksége van rá, aki nem érdemli meg. Más szemszögből nézni a másik embert azt jelenti, hogy még az ellenségből is lehet ima-téma.

„Buzdítsátok egymást minden egyes napon!” (Zsid 3,13) – bátorít a szentíró. Lehet, hogy sok embernek egy-egy istentisztelet után nem az marad meg, hogy mit prédikált a pap, vagy mit énekeltek. De lehet, megmaradt az, ahogyan ránéztek vagy beszéltek vele, szeretetteljesen vagy haraggal. Úgy nézzünk egymásra, mint ajándéokra, akit egy ideig kaptunk. Nemzettársra vagy egy másik nemzetiségűre, barátira és ismerősre vagy ismeretlenre, vagy éppen más generációból valóra. Tudom, hogy talán soha nem voltak akkorák a szakadékok generációk között, mint ma. Addig azonban nincs baj, míg Isten hisz bennünk.

Ez nemcsak pozitív gondolkodás, hanem hitbeli gondolkodás is. A pluszjel valóban felfedezhető, mégpedig a kereszt jele által. A Golgotáról másként látszik a világ. Üres a kereszt, üres a sír, tele a szív. Ez elég is.

RÁCZ ERVIN

Lerombolás és felépülés

„Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerombolja” (1Jn 3,8b).

„Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek” (Préd 3,3). Mindennek rendelt ideje van az ég alatt a földön. Most az evangélium meghallásának van itt az ideje: Jézus azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket (5 v), s hogy az ördög munkáit lerontsa (8 v).

Az ördög is munkálkodik, nemcsak Isten? Mindent megtesz azért, hogy ne úgy legyen, ahogyan Isten akarja. Csakhogy az asszony magva a kígyó fejére taposott a Golgotán. Ő már egy legyőzött ellenség. Még fickándozik, mindent megpróbál, hogy megtevéssze még a kiválasztottakat is.

Jézus Krisztus visszajövetelére készülve nagyon fontos, hogy vigyázzunk önmagunkra és egymásra. A megtévesztő beszéd helyett figyeljünk a bennünket megtartó, egyértelmű s életre nevelő igére! Ne ató-

megek által követett, divatos, hangzatosan szóló tévtanítókra, hanem a mi Tanítómestereinkre hallgassunk! Már az első században ott voltak ezek a romboló tévtanítások. Ám Isten munkája nyomán megmaradt az Anyaszentegyház. Kik által munkálkodott Isten? A próféták, az apostolok, az evangélisták, a pásztorok és a tanítók által. Sőt, mindnyájan Isten gyermekei, Isten munkatársai vagyunk. Hogyan lehetek ilyen munkatárssá? Úgy, hogy válaszolok Isten hívására.

Nemcsak Istennek, de a Sátánnak is vannak gyermekei, vannak munkatársai. Sokakat a maga oldalára akarja csábítani, megtévesztvén őket. Munkamódszere ma is a régi: Isten egyértelmű igéjét elferdíti, kétségbe vonja. Először csak egy kicsit megmáskísít, aztán mindent eltorzít.

Mi lehet a dolgunk ebben a helyzetben? Megmaradni Krisztusban. Egyedül Ő tud megvédeni, s a Jó Pásztor meg is véd. Ámen!

SEBESTYÉN LÁSZLÓ EDE

Soha többé meg nem szomjazunk

„Tántorogni fognak tengertől tengerig és északtól keletig. Útra kelnek, hogy keressék az ÚR beszédét, de nem találják meg. Azon a napon elepednek a szomjúság miatt a szép leányok és az ifjak is” (Ám 8,12–13).

Hálátlan feladat jutott Ámós prófétának, mert egy olyan korban kellett ítéletet hirdessen, amikor látszólag minden a legnagyobb rendben volt. A nép ellenségei egymást gyengítették, miközben Izráel gazdaságilag fokozatosan erősödött. Azonban nem létezik akkora jólét, amekkorával minden ember megelégedne. A tehetősek még többre vágytak, ezért ott csapták be a kiszolgáltatott helyzetben levőket, ahol csak tudták. Persze továbbra is vallásosak maradtak, de Isten igéjét teherként élték meg, és nem éltető ajándékként.

Ámós előre vetítette a közelgő pusztulást, amely a nép gonoszága miatt következik

be. Az ítélet beteljesedése idején az emberek éhezni és szomjazni fognak az Úr beszédére, de hiába keresik majd.

Amikor Isten igéje szól hozzánk, és bárki számára elérhető, akkor fel sem figyelünk arra, hogy ez mekkora ajándéka az életünknek. De ha egyszer elhallgatna az Úr, és az igéjét eltiltaná tőlünk, akkor mi is elepednénk a szomjúságtól. Mint amikor elveszítjük egy szerettünket, aki közel állt a szívünkhöz, és mérhetetlenül hiányoznak a segítő, bátorító, szerető, vigasztaló szavai. Adjunk hálát, hogy kegyelemben élhetünk, és Jézus úgy megelégit, hogy többé ne szomjazunk meg. „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet én adok, örök életre buzó víz forrása lesz benne” (Jn 4,14). Ámen!

ERDEI-ÁRVA ISTVÁN

Éltető gondolatok az élő ige éve tiszteletére

Mi Enyém úgy, mint a tied, és Benne vagyunk – testvérek örökké.
 Atyánk, mert Tőle van életünk, halálunk – általa vagyunk.
 (A)Ki Már tudjuk Ki vagy, és a mennyben is Te vagy – hol kegyelemmel vársz.
 vagy Voltál, vagy, leszel! Mindenben közel – élethordozó.
 a mennyekben Ott, ahonnan jössz és visszaérsz – hol helyünk készíted.
 szenteltessék meg Te segíts minket abban is, hogy egyetlen – szentként tiszteljünk.
 a Te neved, Neveddel adtad legdrágább kincsünket – hogy megszólíthatunk.
 jöjjön el Kérünk, jöjj hozzánk, hozd országod a földre – vigasztalással.
 a Te országod, Jó polgárai leszünk, mert fejedelmünk – a jóság Atyja.
 legyen meg Semmiből minden lett, szavadra megújul – a teljes világ.
 a Te akaratod, Világrendet és tisztességes embert adsz – imago Dei.
 mint a mennyben, Isten jobbjáról nyugalmas csend árad szét – lelkünk otthon van.
 úgy a földön is! Itthon még zaj van, diabolikus erők – cinkost keresnek.
 A mi mindennapi Minden napunkat, valamennyi javunkat – Tőled várhatjuk.
 Kenyerünket Tegnap vetőmag, ma örlemény és kenyér – holnap vetni kell.
 add meg Nem érdemeljük, szeretetedből adod – nagylelkűséggel.
 nekünk Nekünk adod, így felelőségünk is – hogy szükség ne legyen.
 ma! Mára adott az a kenyér, mely holnap is – már kezdedben van.
 És bocsásd meg Sok szereteted felbátorít minket, hogy – esedezünk is.
 a mi vétkeinket, Mit elrejtteni nem lehet, nem is szabad – lábadozunk hozzá.
 miképpen mi is Nem hivalkodva, de amint velünk tetted – együttérzéssel.
 megbocsátunk azoknak, Egyedül Krisztus bocsát meg, de szájalma – elkötelező.
 akik ellenünk vétkeztek! Ellenségekről gyilkos szándékkal szoltunk – szelidüljünk meg.
 És ne vígy minket kísértetbe, Nem kísértettél, sőt óvtál a kísértettől – ösvényeiden.
 de szabadíts meg minket a gonosztól,
 Menedékünk vagy gonosztól, önmagunktól – fogadj örökbe.
 Tiéd az ország Egyedül Nálad van biztonság és béke – adj nekünk helyet.
 és a hatalom Hatalomra és uralomra vágnak, de – az Nálad van.
 és a dicsőség Égi ragyogás előtt az alázatos – mélyen meghajlik.
 mindörökké. Mindenkoron él, kezdettől végsőkig Ő – aki volt és lesz.
 Ámen Ő így akarja, úgy is lesz, nekünk jó – mert áldva szeret.

CSÚRY ISTVÁN

Eleveníts meg!

„Életem a porhoz tapad: eleveníts meg igéddel!” (Zsolt 119,25)

Uram, Te tudod, milyen földhözragadt vagyok. Vasárnap elmegyek a templomba, meghallgatom igédet, az ige hirdetést, elhatározom, magammal viszem üzenetedet a mindennapjaimba is. Aztán jön az új hét, rám zúdulnak a tennivalók, az elintéznivalók, és én megfeledekzem szavadról teljesen. Mindent magam akarok megoldani, de erőm véges, türelmem gyorsan fogy, újabb és újabb feladatok sorjáznak, és én azt érzem, nem bírom... Olyan nagy szükségem van, Istenem, hogy megeleveníts igéddel!

Segíts, Uram, hogy megtaláljam a csend perceit, amikor Rád figyelek és magamra, elmondom Neked mindazt, ami foglalkoztat, ami bánt, megosztom Veled gondolataimat, terheimet. Köszönöm, Istenem, hogy Te mindig meghallgatsz! Megnyugszom, és másként látom dolgaimat, ha Eléd viszem.

Ha olvasom a Te igédet, tekintetem Rád irányul, és keresem a Te útmutatásaidat. Taníts, Istenem, hogyan kövessem a Te akaratodat a mindennapok világában. Juttasd eszembe tanításaidat, amikor konfliktusba kerülök másokkal, amikor feszült, türelmetlen vagyok. Mutass utat, amikor döntenem kell, és nem tudom, mi a helyes megoldás. Adj erőt, amikor úgy érzem, fogytán van, és nem győzöm a sokféle munkámat végezni. Segíts nekem rangsorolni a tennivalóimat, segíts, hogy megtaláljam, ami igazán fontos, és azt tegyem első helyre.

Istenem, gyakran elkeseredem, hatalmába kerít a tehetetlenség érzése, elfog a szomorúság. Kérlek, vigasztalj, bátoríts, erősíts meg igéddel! Eleveníts meg igéddel, add vissza életerőmet!

Istenem, taníts engem hálaadásra, hogy meglássam életem eseményeiben a Te vezetésedet, gondviselésedet, áldásodat. Amikor sikerülnek a terveim, amikor meg tudom tenni, ami rám bízott, amikor békeséget tudok magamban és magam körül teremteni, tudjak hálát adni Neked! Tarts engem a Te közeledben mindig. Ámen.

SZÁNTHÓ JÚLIA

Megáll az Istennek ígéje

A szó elszáll, az írás megmarad – tartja egy régi latin közmondás, mely azt jelenti, hogy a leírtaknak nagyobb súlyuk van, mint a kimondott szónak. Azonban egyszer-egyszer megdöbbenünk, hogy kimondott szavainknak is mekkora súlyuk tud lenni.

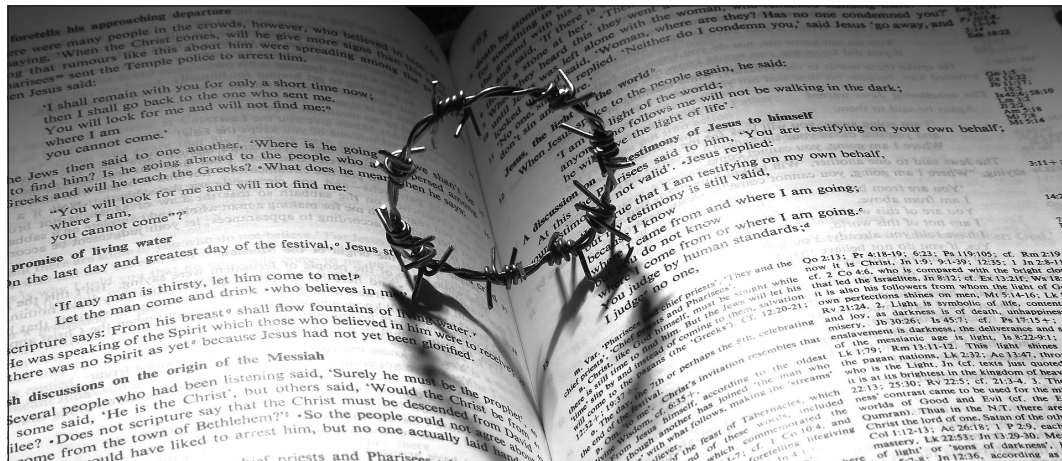
Nemrég mesélte nekem valaki, hogy egyik ismerőse rosszat kívánt neki, már-már átkot szórt rá, s az megtörtént. Vajon az illető rosszakaró gondolta volna, hogy hirtelen felindulásában kimondott szavának lehetnek következményei, vagy csak dobálózott a szavakkal? Igen, sokszor megdöbbenünk egy-egy szavunkon, mondatunkon, ha az testet ölt, valóra válik. Szavaink erejét hányszor látjuk abban is, amit Arany János a *Toldiban* így fogalmaz meg: „Repül a nehéz kő: ki tudja, hol áll meg? Ki tudja, hol áll meg s kit hogyan talál meg?”

A SZAVAK EREJE

Sokszor repül nehéz kőként ajkunkról a szó, s összetör, szíven üt olyat is, akit nem is akarunk bántani; de az ellenkezője is igaz: egy-egy szavunk örömet, felvidulást tud okozni a felebarátunk életében. S még mielőtt piedesztálra emelnénk az emberi szót, vagy mágikus köntöst adnánk rá, mint az okkult szépszokokon teszik, szeretném elmondani, hogy mindezen gondolatokat azért osztottam meg veletek, hogy érzékeljük, meglássuk, hogy ha az Istenhez csupán hasonlító ember szavának ilyen ereje van, akkor mekkora hatalma van a teremtő Isten szavának? Akkora hatalma van, hogy ha így szól: „Legyen világosság! És lett világosság” (1Móz 1,3). Isten szavának súlya van, cselekvő szó. Amit Ő mond, az nem fifti-fifti, vagy meglesz, vagy nem, hanem mikor kimondja, az úgy van, az ott van. Isten nem csacsog, mint mi emberek szoktunk. Amit kimond, az biztos, amit ígér, az biztosan meglesz. Isten szavának súlyára csak egy példa: az Ószövetségben több mint háromszáz prófécia utal az eljövendő Messiás életére, jellemére, tevékenységére és halálára. Mit gondolsz, kedves olvasóm, hány prófécia teljesedett be Jézus eljövetelkor? Igen, jól gondoltad, mind a háromszáz-egynéhány prófécia valóra vált Jézus Krisztusban. Ezt erősítik meg az evangéliumok is: „És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szól” (Lk 24,27).

HISZED-E EZT TESTVÉREM?

Jézus Krisztusban nemcsak Isten szavahihe-tőségének bizonyítékát tapasztalhatjuk meg, hanem az Isten szavának erejét is, mely nem lett kevesebb, erőtlenebb az idők folyamán. A kapernaumi százados így szól Jézushoz:

„csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám” (Mt 8,8b). S Jézus egy szót szól, és még abban az órában meggyógyul a szolga. Isten szava mindenképpen felett áll ma is. Hatalma van megállítani és elindítani, hatalma van teremteni, megváltani, gyógyítani, feltámasztani: „De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és Ő megszabadította őket szorult helyzetükből. Elküldte igéjét, meggyógyította és a sír mélyéről kimentette őket” (Zsolt 107,19–20). Majd egykoron is csak egy szót szól, s előhív a sír mélyéről az Úr! Hiszed-e ezt, testvérem? Mikor kinyitod a Bibliád, vagy hallgatod az istentiszteletet, hiszed-e, hogy ez az ige, a súllyal, hatalommal, erővel teljes isteni szó szólít meg téged? Belegondoltál-e már abba, hogy mekkora jó, mekkora öröm, hogy olvashatjuk, hallhatjuk Isten szavát?

A Teológián tanultuk, hogy a zsidók eleinte ódzkodtak az Isten szavának leírásától, szóban adták tovább az ígéket, mert a betű az holt, a kimondott szó élő, s az élő Istennek élő szava van. Azonban milyen jó, hogy végül leírták, s ma a kezünkben tarthatjuk az Isten szavát. S lehet, hogy a betű holt, de a holt betűt olvasva a Szentlélek munkája által átéltem azt a csodát, hogy Isten szava épp nekem szól, épp erre volt szükségem, épp engem szólít meg. Még a holt betűben is ereje van az Isten szavának: „...ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghez viszi, amit akarok, elérni célját, amiért küldtem” (Ézs 55,11).

ÖRÖMHÍRT HIRDETHETÜNK

És Isten az ő szavát, hatalommal teljes ígéjét nemcsak szólja nekünk, hanem még abban a csodában is részesít, hogy ezt a szót mi hordozhatjuk, továbbadhatjuk. Nem mirajtunk múlik az Isten országának ügye, az evangélium ereje, hanem az Isten szavának hatalmán – s ez a szerencse –, de mi is lehetünk az Ő országa ügyének munkálói. Mekkora megtiszteltetés ez a mi számunkra? A hatalmas Isten szavának továbbadói lehetünk! Igen, ez így van, nem elírás, én is, te is Isten szavát tovább szólhatjuk, örömhírt hirdethetünk. Lát-

juk a Bibliában, hogy Isten rábízta a szavát mind a pap Ezékielre, mind a falusi, földműves Mikeásra, mind az ékesen szóló Apollóra, mind a dadogó Mózesre, a rabbi lábainál nevelkedett Pálra, a halász Péterre. Rábízta egyszerű, közel sem tökéletes emberekre, hogy még inkább rácsodálkozzunk Isten szavának hatalmára. Sőt előszeretettel választja Isten az erőtlent, az „alkalmatlant”, hogy ne az emberi habitus domborodjék ki, hanem az Ő szavának ereje mutakozzon meg.

NEM AZ ÉN ERŐMTŐL FÜGG

Nemrég történt velem, hogy egy nagyon jó kis ígét találtam a vasárnapi prédikációhoz, s úgy éreztem, hogy egy ütős, szuper kis igehirdetést sikeredett összehozni. Úgy is indultam fel a szöszékre, hogy na most milyen jó prédikációt mondok ÉN el a gyülekezetnek, hogy bólogatnak majd kifelé menet, hogy ez aztán milyen szép és tartalmas volt. Végül dadogó, csapnivaló előadásom miatt közlemben sem volt az általam elképzelt fényes prédikációnak. Nagy arcucsapás volt ez nekem. Máskor meg, mikor úgy éreztem a szöszékről lejövet, hogy ennél jobban is készülhettem volna, akkor odajött egy atyafi, s megköszönte a hallottakat. Meg kell tanulnunk, hogy Isten szavának hordozása nem az ÉN fényezésére szolgál, hanem az Úr dicsőségére, nem az én erőmtől függ, nem az ékes-szólásomtól, hanem ereje abban van, hogy Isten szava. Az Ige szöszológjának lenni büszkeséggel tölti el szívünket, de ez nem csaphat át elbizakodottságba, hanem alázattal kell hogy hordozzuk és szóljuk az Isten szavát. Nekem, Krisztus követőjének a feladatom a magvetés, a szárba szökkenés, a növekedés azonban az Úr adja.

Isten szavával kapcsolatban jobbat és bölcsébbet én sem tudok mondani, mint amit Pál tanácsolt egykoron az ifjú Timóteusnak: „A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2Tim 1,14). Mert bizony drága kincset bízott ránk az Isten, éljünk vele!

Az átélt és megélt ige örömhíre

Költői kérdés. Tudjuk, mit jelent ez a költeményekben. Egy olyan kérdés, amire a költő nem vár választ, mert az evidens. Nem kell kimondani. A hétköznapiok rendjén is ott vannak ezek a költői kérdések, amikor egymással beszélgetünk. Akit jól ismerünk, elég, ha feltesz egy ilyen kérdést, és máris tudjuk a választ. Azt a választ, amely bennünk is ott van, de néha rá kell vezessenek arra, hogy kimondva vagy kimondatlanul segítsen.

Hívő, templomos emberekként van, amikor egy ige a válasz. Egy olyan isteni üzenet, amit valahol, valamikor ajándékba kaptunk. És nem csak egy igés kártyán, mert az annál sokkal több volt, az Isten ajándéka. Egy-egy ilyen ige-válasz hosszan elkísér bennünket. És a leváratlanabb pillanatokban üzen rajta keresztül az Úr. Az is előfordul, hogy anyagokat használ fel, hogy megértsd az üzenetet.

A REMÉNYTELJES JÖVŐ

Együtt örültünk az egyik barátommal, amikor a második gyermekük születéséről hírt kaptak. Ragyogva újságolta el, hogy újra érzik az isteni ajándék, és nagyon örülnek, nagyon várják. Hálát adtunk a kicsi életért, és kértük az áldást a picinyke, formálódóban lévő életre. Aztán néhány nap múlva az imént még mosolygó arcon szomorúság látszott. Az orvos nem hallja a szívhangot. Lehet, már nincs is ott a picinyke élet. Meg kell tanulják elengedni akkor is, ha titkon még reménykednek. Aki volt már hasonló helyzetben, tudja, ilyenkor minden erről szól. Minden gondolatodat ez tölti ki, semmi más nem fér akkor a lelkedbe, csak a gyermeked léte vagy nemléte.

Épp a Jeremiás könyvét olvastuk a Bibliaolvasó kalauz alapján, és másnap reggel egy olyan ige jött elé, amiről éreztem, ez most üzenet. Nekem, nekik, mindnyájunknak. Biztosan érezted ezt már, hogy egy ige olyan erővel szólít meg, hogy tudod jól, ez most épp neked szól. Elküldtem üzenetben az ígét és az igehelyet: „Mert én ismerem az én gondolataimat, amelyeket rólatok gondolok – így szól az Úr –; békességre és nem háborúságra gondolok, hogy jövőt és reménységet adjak nektek” (Jer 29,11, Károli-fordítás). És aztán vártuk a következő vizsgálatot. És a csoda megérkezett, a kicsi élet teljesen rendben volt, együtt örültünk a születésnek, a keresztesnek, és azóta is itt van a nagy családban. Üzenet a léte azóta is, ha ránézek, tudom, mit jelent feltétel nélkül bízni az igei ígéletben. És mit jelent megélni. Mikor utána vagy, már nagyon könnyű erről beszélni. De amikor épp benne vagy abban, ahová érkezik az üzenet, ott az életmentő. Jeremiás a fogságban lévőeknek írja a levelet. Mert Istennek van üzenete azok szá-

mára is, akik fizikailag távol kerültek Tőle. Akiknek az életében a fizikai távolság a lelki távolság keserű gyümölcse. Nekik mi, akik közel vagyunk Istenhez, nem üzenünk. Ha mi vagyunk távol Istentől, nem érdekelne az üzenete. Isten mégis üzen. Neki van mondanivalója számodra akkor is, ha távol vagy Tőle. Mintha a tékozló fiú apját látnánk a kapuban, alig várja, hogy hazaérjen a gyermeke, hogy el tudja mondani neki, mennyire várta, mennyire hiányzott neki!

Ez a reményteljes jövő záloga, hogy vár az Isten. Hogy van mondanivalója. Hogy te azt az üzenetet meghallod, és az téged ébren tart.

Ez az ige később a gyülekezet egyik vezéregjévé vált, hisz egy év fordulóján újra ott volt a lelki asztalon. És azóta, aki csak elmegy a templom mellett, és elolvassa a kerítésemek igéit, naponta találkozhat ezzel az üzenettel. Sokszor én magam is rápillantok. Amikor megint sötét van, és a problémáktól nem tudok egy lépésnyire sem látni, ez az ige feltölt. Újra és újra arra emlékeztet,

hogy nem én tervezem a jövőmet, de az Isten kezében van.

KÉTSÉGBESEM SOKSZOR ÉN IS

A világon és magamon – folytatja Reményik Sándor jól ismert költeményében. Pedig ez az évem is úgy indult, hogy kaptam egy ígét, ami egész évben el kellene kísérjen magam-ban, lelkészként (ha egyáltalán el lehet ezt a kettőt választani) és gyülekezetként is. Én bátorítok vele, de néha hiányzik, hogy földi angyalok is visszhangozzák az üzenetet. Így keseredtem el a napokban, és írtam meg üzenetben barátoknak az elkeseredés okát. Jó ilyenkor kimondani, nem bent tartani, mert megfojt. És az egyikük válasza csak egy kérdés volt. Mi is volt az az ige? Mire fogtam, kikerestem, bemásoltam (hogy is tudta elfelejteni??), elküldtem. És csak utána gon-

dolkoztam. Ő tudta nagyon jól, hogy mi az az ige. Csak én felejtettem el. Nekem kellett az emlékeztető, kellett a felrázó, elgondolkodtató költői kérdés, amire már én hamarabb megadtam a választ. Csak ott, amikor kellett, amikor a legnagyobb szükség volt rá, ott takarták ki a gondok előlem.

És igaza volt. Újra bebizonyosodott, hogy ezek az igék nem véletlenszerűen jönnek és érintenek meg. De azért, mert tudja Isten, mire van és mire lesz szükséged. Olyan, mint a gondos szülő, aki odapakol mindent, amire szükséged lesz. Nem tudod, miért kell neked annyi dolgot cipelned – de a szükség megmutatja.

A TÉKOZLÓ FIÚ – AVAGY A MEGÉLT PÉLDÁZAT

Különös tanítás a példázat. Történet és mégsem az. Lehet megtörtént, de nem kötelezően. Sőt, azt hiszem, nem csak egyszer történhetett meg, de veled és velem is nagyon sokszor. Ismerjük őket, de számomra igazán azok a közeliek, akik egészen közel jöttek

hozzám. Amik megérintettek és megtörténtek velem. Amiben részem volt.

Így voltam, vagyok, és talán még leszek is a tékozló fiú történetével. Ami már nemcsak példázat, de történetté, megélt és átélt eseménnyé is vált. Nagyon sokszor.

Most csak annyit: az Atya úgy várja haza a kisebbiket, hogy van gyűrűje, szép ruhája és hízott borjúja is. A nagy talán azt gondolja, az mind az övé, neki tette félre, neki nevelte az apja, de téved. Az a kicsi. Ajándék, nem juss. Azt már eljátszotta. Nem azért kapja, mert érdemli, nem azért, mert járna neki. Neki már nem jár semmi. Mégis jut. Az Atya szeretetéből. És amikor ezt megéljük, amikor nem járna, Istentől mégis kapunk, akkor le kell borulnunk. Akkor imádnunk kell. Mert megtanítja megélni – nem a pillanatot. Az ígét. Az örömhírt.

Az élő gyülekezet

Kedves olvasó! Egy individualista világban, ahol mindenki próbálja megkülönböztetni magát a többi embertől, és igyekszik valamivel kitűnni a tömegből, nagy kérdés, hogy megfogalmazta-e, mit jelent a gyülekezetben való részvétel, aktív jelenlét. Léteznek-e ma élő gyülekezetek, s ha igen, mitől azok? És ön milyen szerepet vállal benne?

Nem könnyű meghatározni, mi a gyülekezet. Többféleképpen meg lehet közelíteni a kérdést. Én különbséget szoktam tenni az *egyházközség* és a *gyülekezet* között. A református egyházközség az a közösség, ahova beletartozik minden megkeresztelt és megkonfirmált ember, aki fenntartja anyagilag is az egyházat, függetlenül attól, hogy jelen van-e az istentiszteleteken, s ma már függetlenül attól is, hogy hol él, ugyanis rengeteg külföldön élő és dolgozó tagot tartunk nyilván. Minden egyháztag részesül a szolgálatokban: keresztesítés, esketés, konfirmáció, temetés, viszont az egyházközségeknek sok inaktív tagjuk van, akik az ünnepek és bizonyos jeles események kivételével csak kívülről szemlélődnek.

A gyülekezet ezzel szemben egy élő közösség az egyházközségen belül, és aktív résztvevője a különböző alkalmaknak. Nagy kérdés, hogy az online részvétel az istentiszteleten ennek alapján vajon aktív részvétel-e vagy sem. Megfigyeltem valamit, ami néhány kivételtől eltekintve általános jelenség egyházunkban: bármekkora is az egyházközség, az aktív gyülekezet nem több, mint körülbelül 100 ember. Lehet az az egyházközség 500 tagú vagy 5000, az aktív tagok száma nagyjából ugyanannyi – vagy sajnálatos módon ennél még kevesebb.

Így tehát, ha élő gyülekezetéről beszélünk, akkor az aktív gyülekezeti magra gondolok. Lássuk, hogy ennek mik a jellemzői! Ezeket természetesen ki lehet még egészíteni, csupán néhány szempontot emelek ki.

Közösség

Az élő gyülekezet legfontosabb jellemzője szerintem: a közösség, vagyis hogy keresik az Úrral és egymással való találkozás alkalmait. A közösség azért is fontos, mert egymás hite által épülünk. A közösség fontos jellemzője az imaközösség. Az első keresztyén gyülekezetektől megtanulhatjuk, hogy mekkora erejük van a közös imáknak. Ezeket nekünk is gyakorolnunk kell. Az Istennel való legszorosabb kapcsolatunk az imádság, így életünk minden eseményét imádságnak kell öveznie, ezzel fejezzük ki a hálát, a dicsőítést, a bűnbánatot, a kéréseinket, amelyek lehetnek személyes kérések vagy másokért való közbenjáró imák is. Ezeknek viszont közösségi alkalmakon szintén nagyon nagy szerepük van.

„Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében. És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki” (Jak 5,14–15).

ÚRVACSORA

A legtöbb gyülekezetben megfigyelhető, hogy az istentiszteletre járó emberek egy része soha nem úrvacsorázik, vagy csak nagyon ritkán. Ha a gyülekezeteink aktív létszámát az úrvacsorán való részvétel alapján határozzuk meg, akkor nagyon nagy bajban vagyunk létszám tekintetében. Ugyanis sokan még ma is kivonulnak istentiszteletről az úrvacsoraszítás előtt, vagy el sem mennek az úrvacsorás istentiszteletre, hogy ne kelljen kimenni. Viszont számomra az élő gyülekezet jellemzője az, hogy úrvacsorázik, mert érzi ennek a fontosságát és felszabadító erejét.

Az első keresztyének minden vasárnap megtörték a kenyeret, emlékezve Jézus kereszthalálára és feltámadására. Ez része volt minden egyes istentiszteletüknek, ha napon-ta találkoztak, naponta úrvacsoráztak.

„Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel” (ApCsel 2,46-47).

ALKALMAK

Az élő gyülekezet jellemzője a gyermek- és ifjúsági munka. A gyermekmunka mindenhol működik, ahol vannak a településen gyerekek, viszont az ifjúság szinte semmilyen hívó szóra nem figyel, és nem vesz részt nagy ünnepen kívül a gyülekezeti munkában. Tisztelet a kivételeknek.

A nőszövetség alappillére a gyülekezeteinknek, hiszen Márta és Mária lelkülete ott van asszonyainkban, akik előkészítik és lebonyolítják a szeretetvendégségeket, istentiszteletre járnak, alkotnak, az alkotásaikat ér-

tékesítik, azt felajánlják gyülekezeti célokra, tehát a legaktívabb tagjai közösségeinknek.

SZERETETSZOLGÁLAT

Az élő gyülekezetek jellemzője a diakónia is, vagyis egymás támogatása és segítése. Nem mindig kívülről kell várunk a támogatásokat, hanem azt kellene megértenünk, hogy igazi közösség ott van, ahol észreveszik egymást az emberek, meglátják egymás bajait, egymás szükségét, és mindenki azzal próbál segíteni a másoknak, amije van. Sokkal kevesebb panasz lenne a világban, ha segítő szándékkal fordulnának egymáshoz az emberek, és egymás felebarátai lennének, aki könnyőrül, segít és irgalmaz.

Nem azért kell segítenünk a másik embernek, mert mi is segítséget várunk másoktól, hanem azért, mert ez Isten parancsa az őt félők iránt.

„A ki elnyomja a szegényt, gyalázzal illeti annak teremtojét” (Péld 14,31).

VISZONYULÁS

Ami még szerintem nagyon fontos a gyülekezetben belül, az az egymáshoz való viszonyulás. A hitünket a való életben kell megélnünk, és annak a fokmérője az egymással való viselkedés is. Sajnos sok esetben előfordul, hogy hívó emberek a templomon kívül ugyanúgy viselkednek egymással, mint a nem hívők. Ugyanúgy nincsenek tekintettel egymásra, mint a hitetlen világ. Az élő egyház jellemzője az, hogy a tagok testvéri közösségben vannak egymással, szeretik egymást, gyámolítják és segítik.

Az egyháznak Krisztus a feje, és nekünk úgy kell szeretnünk egymást, amint Krisztus szeret bennünket. Nem lenne szabad engedni, hogy a világ elkápráztasson, vagy az anyagiak teljesen elfoglalják a gondolatainkat.

A mi utunk a hit útja, amelyen megteremjük a lélek gyümölcseit: „szeretet, öröm, béke, türelem, barátságosság, jóság, hűség, szelídség, önuralom” (Gal 5,22).

Az út végén – méltón vagy méltatlanul?

„Összetévesztik a Halállal,
Holott Ő a Halálnak is ura
S akkor vagytok a közelében,
Ha kötekedtek a Halállal.”

(Ady Endre: A vidám isten, részlet)

Ahogy az az előző részben megállapítottuk, egyszer minden út véget ér. Egy adott ponton tehát véget kellett érnie Mózes és a választott nép útjának, pusztai vándorlásának is.

Szokták mondogatni, hogy az élet egy nagy utazás, sőt, vannak olyanok, akikben egy ismert dallam is felcsendül, ha ezt hallják. A legtöbbünk szeret utazni, mert minden utazás egy új kihívás, egy új élmény, emlékek kincsésztára lehet, s így az utazás maga általában pozitív érzelmeket vált ki az emberekből. Utazásaink vége pedig, amikor újra átlépjük otthonunk küszöbét és újra találkozunk a hosszabb-rövidebb időre itthon hagyottakkal, az egyik legkellemesebb érzés, amit ember csak átélhet. És talán minden utazásunk végén hálát adunk Istennek, hogy megőrzött bennünket, és épségben térhettünk vissza.

Ezen túlmenően pedig minden utazásnak van egy másik, sokkal személyesebb és keveset emlegetett aspektusa is: a változás. Eric Chaline angol újságíró ezt így fogalmazta meg: „Az utazás vége csupán egy újabb utazás eleje: kezdete otthonunk és önmagunk újrafelfedezésének, amelyről alkotott képünket a távollét szövevényes és drámai módon megváltoztatta.” Vagy más megközelítésben: egy hosszabb útról hazatérve otthonunk ajtaja éppúgy fest, mint amikor elindultunk; ugyanazt a küszöböt lépjük át hazatértünkkel, mint amelyen át távoztunk; ugyanaz a beltér fogad, személyes tárgyaink, könyveink, festményeink ugyanazt a hangulatot árasztják; ugyanaz az ág fogad

pihenni ölelő karjaiba. De te, aki most utad végén lepihensz, már nem az vagy, mint aki utad kezdetén voltál. Mert minden élmény és benyomás, amely utadon ért, formált téged, akár elvett, akár hozzáadott valamit lelkedhez, és mert Istenen kívül egyetlen változatlan létezik csupán, az örökös változás.

MÓZES ÉS A VÁLASZTOTT NÉP ÚTJA

Jelenlegi történetünkre tekintve: nem ugyanaz a Mózes tekint le az ígéret földjére, mint akit VAGYOK megszólított az égő csipkebokron keresztül, és nem ugyanaz a nép fog átkelni a Jordánon birtokba venni JAHVE ajándékát, mint amelyik kivonult a tíz csapást követően Egyiptomból. És nem csak megváltoztak, hanem merőben más utazáson vettek részt, mint amelyet fentebb vázoltunk. Mert vannak olyan utazások is, amelyek útvonala csak egy irányba halad, és amelyekről az utazóknak esélyük sincs a kiindulópont-hoz való visszatérésre. Ilyen volt Mózes és a választott nép útja is: kiindulópontja a szolgátság háza, végpontja pedig nem más, mint a halál...

Pedig eredetileg nem erről volt szó. De mind tudjuk, hogy a választott nép viselkedése, szüntelen elégedetlensége, Egyiptomba való visszavágyódása és az, hogy oly gyakran fordított hátat megmentő istenének, menet közben megváltoztatta az eredeti tervet. És bár gyakran hallhatjuk ezt olyan kontextusban, hogy Isten büntetése lesújtott a választott népre, én azért mégis úgy gondolom, hogy nem Istenen múlt ez a dolog.

SZERETET ÉS IGAZSÁGOSSÁG

Két olyan jellemzője van Urunknak, amelyet a leggyakrabban szoktunk hangoztatni: szeretete és igazságossága. Szeretetében oda-

fordult a nyomorúságban élőkhez, és szeretetéhez felemelve őket választott néppé tette őket. Ugyanezen szeretet megnyilvánulása volt két legfontosabb ajándéka is, amelyet a népnek adott: a szabadság és az ígéret földje. Viszont minden szeretete ellenére a nép, mely az ajándékokat ujjongva fogadta el, végig makacs maradt, sőt, egy adott ponton azt kiáltotta, hogy szívből utálja Isten szeretetét, törődését és ajándékait (vö. a rézkívó történetével, 4Móz 21). Az igazság pedig az, hogy mi magunk is gyakran gondoljuk úgy azokról, akik méltatlan módon tékozzolják el vagyონukat, egészségüket, családjukat, tehetségüket, hogy valójában meg sem érdemelték azokat. Ugyanez a helyzet Isten ajándékaival is: ingyen adatnak szeretetből, és ráadásul előre, már utunk kezdetén. Még meg sem születtünk, de a megváltás és az örök élet ajándéka máris a mienk. És nem veheti azt el tőlünk senki, mert az Úr nekünk adta. De ha olyan életet élünk, amely által méltatlanná válunk ezen ajándékokra, gyakorlatilag visszautasítjuk az ajándékokat, és visszaküldjük a Feladóhoz. Valahogy így vált méltatlanná a választott nép is a végcélra, és ezért kellett meghalnia a kivonulás generációjának ahhoz, hogy utódaik megláthassák, birtokukba vehessék és benépesíthessék Kánaánt.

ÍGY MŰKÖDIK ISTEN IGAZSÁGOSSÁGA

Mózes pedig egyetlenegyszer volt épp olyan gyarló, mint a nép, melyet vezetett. Ezzel pedig nagy gyötrelmet vett magára: láthatta ugyan a végcél halála előtt, de a siker gyümölcseinek ízét földi emberként már nem kóstolhatta meg. Viszont az örök élet kegyelme továbbra is az övé maradt. Így működik Isten igazságossága.

Vigyázzunk tehát, testvérek, hogyan lépkedünk életünk ösvényein, és vigyázzunk, ne hogy túl sokáig csatangoljunk a pusztában. Merjünk elfogadni minden percet és minden társat, barátot, az egészséget, a tehetséget, és minden próbát, nyűgöt és nehézséget, mely ezen az úton ér, mint az Atya törődésének és szeretetének kézzelfogható bizonyítékait. És éljünk azokhoz méltóan, hogy ne a végcél előtt kényszerüljünk megtorpanásra, szeretve az egyik legszebb ajándékunkat, az életet. Itt és odaát.

„Ha így szóltok: éljen az Élet,
Derít rátok a Halál ura,
Derít rátok s örül az Isten,
Ha így szóltok: éljen az Élet.”

(Ady Endre: A vidám isten, részlet)

(Folytatása nem következik. Új történet kezdődik.)

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE: Az élet üzenetét bízta

Az élő ige éve nem plusz programokat akar elsősorban megvalósítani, hanem azt az egyébként is meglévő egyházi működést akarja segíteni és támogatni, ami jelen van a gyülekezetekben, az egyházmegyékben, az egyházkerületekben, az országos egyházban, sőt a Kárpát-medencei egyházunkban is. A tematikus esztendőről Hajdú Zoltán Levente lelkipásztorral, a Magyarországi Református Egyház Missziói Szolgálatának főigazgatójával beszélgettünk.

– Nekünk, reformátusoknak természetes közegünk az igével és igéből való élés. Ennek tükrében miért fontos az élő ige éve elnevezésű tematikus esztendő, és kiket szeretne megszólítani?

– Ha egy képet vagy egy példát használunk, akkor ezt úgy tudjuk elképzelni, mint ahogy napról napra igét olvasunk, imádkozunk, de van a napok között egy koncentrált, kiemelt helyzetű, tematikájú nap, a vasárnap, amely egy egész hétre visszatekintve megáll az Isten előtt, és a következő időszakra előretekintve ad egy koncentrált helyzetet az istentiszteletünkben, ami egyéni szinten a mindennapjainknak a valósága. Ugyanígy képzelem el és ugyanígy látom az élő ige évét is: természetes életközege a gyülekezeteinknek és hívő létünknek, hogy az élő igében és élő igével élünk. Ennek tudatosságában és gyakorlásában vannak speciális, kiemelt, koncentrált, esszenciális helyzetek. Ebben a tematikus évben, az élő ige éve kapcsán a kiemelt fókusz az, hogy lássuk a megpezsztülésnek a lehetőségeit, hogy az élő ige hogyan tud mai módon megeleveníteni bennünket. Mi az, amiben az egyébként tudatosan gyakorolt kegyességünk és vallásosságunk is megszokottá vált, és amiben jót tesz egy olyan megpezsztítő helyzet, ahol mai módon szembenézünk azzal, hogy kik vagyunk ebben a világban, ebben a valóságban, és hogyan tudjuk mai módon megélni mások iránt is a hitünket. Tehát az élő ige üzenete nem pusztán a belső valóságra vonatkozik, és nem pusztán egy belső kondicionálás, hanem annak az újra megerősítése, újra felismerése, hogy el kell mennünk tanítvánnyá tenni másokat. Az élő ige nemcsak bennünk, közöttünk él, hanem megelevenít olyanokat is, akik még nem élnek. Lássuk meg, hogyan jelentkezik mindez ma a hívő közösségekben, gyülekezetben, egyházban.

– „Azt akarjuk felmutatni, hogyan cselekszik az Ige azoknak az életében, akik Krisztust, az élő Igét követik”, mondta Balog Zoltán püspök, a tematikus esztendő január végi nyitányán, ezer református lelkipásztor jelenlétében. Milyen formában történik meg

az ige munkájának felmutatása az élő ige évében?

– Az egyház egy keretrendszer vagy fogalom is, melynek nyilván a lelkiesség a tartalma. De emellett az egyház magában hordoz rengeteg speciális szolgálati helyet, küldetést. Sokszor nem is vagyunk ezekkel tisztában, vagy pedig nincs rájuk irányuló különleges figyelem. Tehát amikor az élő igéről beszélünk, úgy, mint ránk bízott éltető valóságról, akkor egyúttal felismerjük, megpillantjuk a másikat is. Aki mellettünk van, aki előttünk van, vagy akiért lehajolunk, vagy aki lehajol hozzánk. Tehát azokat az egyházi valóságokat is szeretné látni, láttatni ez a tematikus év, amelyekben él és életet hirdet az egyház. Elindulva a börtönlelkészségtől a kórházi szolgálaton keresztül, az intézményeink, iskoláink, ugyanúgy a gyülekezeteknek valósága, a diakónia, tehát rengeteg olyan igehirdetői közeg van, ami nem pusztán a gyülekezeti igehirdetésnek a közege, ugyanakkor az Isten igéje itt is, ezek között is hirdettetik.

– „Vegetáló társadalmunk gyógyítására nincs más vagy jobb eszköz, mint Krisztus evangéliuma”, nyilatkozta korábban a tematikus évről. Ezt a hívő ember tudja, és meg is éli, de hogyan közvetítsük, közelítsük az ige megújító szavát a „vegetáló társadalomnak”, amely köszöni szépen, elvan a maga modern mátrix-világában, miközben lelkében az Isten alakú úrt minden mással gyömszöli tele?

– Gyülekezetépítési előadásokban szoktam használni egy képet, a fagyhalál küszöbén álló hegymászóról. Fiziológiailag ez a hegymászó, miközben közel van a biológiai, fizikai halálhoz, nem érzi rosszul magát. Sőt inkább egy emelkedett, eufórikus, tudatvesztett állapot uralkodik el rajta. Ezen az em-

beren csak sokterápiával lehet segíteni. Értetőre fordítva ez azt jelenti, hogy külső hatás kell, hogy kimozduljon a halálba vezető helyzetéből. Szabad nekünk, huszonegyedik századi keresztyéneknek komolyan vennünk azt, hogy az élet üzenetét bízta ránk az Isten, a halálba tartó társadalomban. És szabad nekünk ezt olyan komolyan vennünk, hogy ha mi nem jelenünk meg hallható, a mai nyelven érthető szóval a társadalomban, akkor egyszerűen el fog pusztulni körülöttünk az a közeg, amely az Ezékiel 33. értelmében az egyházra mint igehirdetőre rábízott igehirdetői közeg.

– Mit tehetnek a gyülekezetek, a gyülekezeti tagok, a presbiterek és lelkészek az élő ige éve céljaiért?

– A kálvini egyházkép szerint a helyi gyülekezet felelős az őt körülvevő társadalmi valóságért. Úgy kell felismernünk önmagunkat és a saját küldetésünket, hogy az nem egy zárvány lét, nem egy bezárkózó lét. Tehát bátrak lehetünk arra, hogy nem önmagunkért és nem a magunk erejéért, hanem mert Krisztus ezt a megváltás-üzenetet készítette el a világ számára, mi fel merjük vállalni ezt a ránk bízott küldetést. Hogy ez működik-e, ez akkor válhat megtapasztalhatóvá, ha kipróbáljuk. Nagyon sokszor a félelmeink, a korábbi rossz tapasztalataink vagy az emberi kishitűségünk akadályává válik annak, hogy a Krisztus megerősítette bátorsággal lépünk oda a minket körülvevő társadalom elé. Ebben viszont, és ez is az élő ige évének az üzenetéhez tartozik, a gyülekezetek nincsenek magukra hagyva. Az országos egyház olyan hátteret, olyan támogató közeget biztosít, amely a helyi tevékenységet tudja megerősíteni és ellátni, a kezére dolgozva a helyi erőnek. Itt konkrétan arra gondolok, hogy a

ránk az Isten, a halálba tartó társadalomban

Magyarországi Református Egyház evangé-
lizációs napra, napokra pályázati lehetőséget
nyújt a gyülekezeteknek. Az egyházmegyé-
k rendezvényeihez szintén olyan támogatási
közeget teremtünk, melyből érzékelhető az,
hogy fontos, hogy „ti mit csináltok a maga-
tok helyén”. Ezt pedig figyelembe veszi és
támogatónak megerősíti az egyház. Megvan
mindehhez a teológiai megalapozás is, ami
az egész év tematikájára vonatkozik, egészen
a szakterületi lebontásokig, akár a hitokta-
tásban, az istentiszteleti közegekben. Vagy
– hogy mondjak még egy nagyon praktikus,
kézzelfogható példát – az, hogy a szemün-
kön keresztül mi ég be a tudatunkba, nagyon
sokszor vizuálisan, tehát képek alapján jele-
nik meg. A most következő időszakban arra
adunk lehetőséget a gyülekezeteknek, hogy
úgynevezett roll-up szemléltetőeszközöket,
plakátokat igényelhetnek, melyek kitéhetők
a gyülekezeti termekben, a templomokban.
Ezeken rajta van az év alapigéje, logója, cí-
me, tehát ily módon is tudatosul a Krisztus-
hoz tartozás és az összetartozás tudata, érzü-
lete az embereken.

– Sokakat érintő és érdeklő kérdés, hogy
a külhoni egyháztestek hogyan, milyen for-
mában kapcsolódhatnak be ebbe a tematikus
esztendőbe.

– Alapvetően, amikor az élő ige évét
megfogalmazzuk, elindítottuk, először egy
pusztán anyaországi kezdeményezésben
gondolkodtunk. Aztán, szinte a születés pil-
lanatában, jött a felvidéki egyháztest kezde-
ményezése, hogy ők csatlakoznának. Azóta
pedig már rendre jönnek a további magyar
református egyháztestek kérdései, illetve ké-
rései, és ez engem nagyon nagy örömmel tölt
el! Az együvé tartozás, amiről sokszor beszél-
lünk, azt gondolom, hogy akkor lesz igazán
érezhető, amikor ennyire praktikus dol-
gokban is tapasztaljuk, hogy ugyanazokban
a mozgatókban, rendszerekben és keretekben
gondolkozunk, a minket éltető élő Ige, Krisz-
tus-jelenlét kapcsán is. Magyarul: nem csak
hogy nyitottak vagyunk reá, de már elindult
az arra vonatkozó szervezés is a Magyaror-
szági Református Egyház Zsinati Hivatalán
belül, hogy hogyan tudjuk akár a pályáza-
tinkat is megnyitni határon túli egyháztes-
tek irányába, illetve mik azok a támogató és
segédanyagok, amiket fel tudunk ajánlani.
Az élő ige évének honlapján (eloige2024.
hu) már vannak elérhető anyagok, és ezek
folyamatosan bővülni fognak a következő
hónapokban is. Emellett a missziói szolgálat
felületén is (misszioliszolgalat.reformatus.hu)
találhat még bárki olyan anyagokat, amelyek
segítségül lehetnek a mindennapi életében.

Alapvető célkitűzés az, hogy az élő ige
éve nem plusz programokat akar elsősor-

ban megvalósítani, hanem azt az egyébként
is meglévő egyházi működést akarja segíteni
és támogatni, ami jelen van a gyülekezetek-
ben, az egyházmegyékből, az egyházkerüle-
tekben, az országos egyházban, sőt a Kár-
pát-medencei egyházunkban is. Tehát ahol
vannak olyan kezdeményezések, amelyekről
az adott egyháztest úgy gondolja, hogy a teo-
lógiai alapvetés alapján harmonizálni tudnak
vagy szeretnének ezzel az éves programmal,
ott már megvan a kapcsolópont, majd kö-
vetkezhet akár a személyes egyeztetés, akár a
pályázati kiírásokra való jelentkezés.

– Ön, személyesen, mint élő igével élő
ember, lelkipásztor, mit vár ettől a kezdemé-
nyezéstől?

– Én 26 éve vagyok egy kicsiny gyüleke-
zet lelkipásztora, és azt a csodát éltem és élem

meg ez alatt a 26 év alatt, hogy ahol az Isten
evangéliumát szeretettel és nyíltan felvállalja
és hirdeti egy gyülekezet, ott megelevenedés
van. Így vállaltam el, ezzel a bizonyossággal
és ezzel a reménységgel, két évvel ezelőtt, a
Magyarországi Református Egyház Missziói
Szolgálatának a vezetését. Most, az élő ige
éve kapcsán úgy érzem, gondolom, remélem,
hogy ez egy olyan keret, egy olyan hálózat az
egyház egészén belül, ami ugyanezeket a cso-
datapasztalatokat, ezeket a megélt csodákat
tudja egyik helyről továbbvinni a másikra,
összekötve gyülekezeteket, egyháztesteket.
Miközben annyi mindenben tapasztaljuk,
hogy az a világ, ami körülvesz bennünket,
romlik és pusztul, azt éljük meg, hogy mi
mégis élet-hirdető közeg vagyunk. Hovato-
vább a keresztyénség az egyetlen olyan életet
hirdető közeg, amely változtatni tud ezen a
halálos tendencián, amiben a világ Isten nél-
kül leledzik.

FÁBIÁN TIBOR

AZ ÉLŐ IGE ÉVE

Református egyházunkban 2024 az
élő ige éve. Ez azért lehetséges, mert...
2022, 2023 is az volt. Hiszen ha nincs
ott életünk minden idejében az ige mint
életvalóság, akkor azt hiába tematizálja
bármilyen program. Amikor 2022-ben a
hitoktatás évét hirdette meg egyházunk
zsinata, akkor is az élő ige adta az inspi-
rációt. Mert a hitet „tanítani” úgy, hogy
erős és megtartó legyen (1Pt 5,9), csak
az „élő és ható ige” (Zsid 4,12) ihleté-
sében lehetséges. S amikor 2023-ban a
lelkipásztori hivatás évét hirdettük meg,
akkor is azoknak a szolgatársaknak éle-
tét akartuk középpontba állítani, akiket
velünk együtt az „élő és ható ige” által
hívott el Isten az életük odaszánására.

A 2024. esztendőt mégis azzal sze-
retnének különlegessé tenni egyházunk
közössége számára, hogy az élő ige sen-
ki által nem birtokolható magától érte-
tődőségét helyezzük közösségi életünk
középpontjába. Azzal szeretnének gaz-
dagítani egymást, hogy saját életünk-
ben, gyülekezetünkben, egyházunkban,
a kultúrában, a tudományban, a világ
történeiben munkálkodó élő ige gyü-
mölcsében részesítjük egymást.

Becsüljük, ha valaki a Bibliát mint
irodalmi alkotást népszerűsíti, örülünk,
ha valaki a Szentírás isteni ihletettsége-
nek „bizonyítékait” tárja a kételkedők
elő, most azonban azt akarjuk felmutat-
ni, hogyan cselekszik Isten igéje azoknak
az életében, akik a testté lett igét, Krisz-
tust követik. (...) Köztünk csak az élő
ige teremtheti meg és éltetheti, tarthatja
egyben azt a közösséget, amelynek feje
Krisztus. Igazán református keresztyén
egyház ott van, ahol az élő ige összeköt
bennünket. (...) (Parókia.hu)

BALOG ZOLTÁN PÜSPÖK

AZ ÉLŐ IGE ÉVÉNEK KULCSESEMÉNYEI

- 2024. január 27. – Anyaországi és fel-
vidéki lelkipásztor-találkozó (Groupa-
ma Aréna)
- 2024. május 24–25. – A református
egység napja (Debrecen)
- 2024. október (a pontos időpont szer-
vezés alatt) – Az élő ige napja (a buda-
pesti Ráday Házban Visky András író,
dramaturg, a Károli egyetem tanára,
az év fővédnöke bevonásával)

FÁBIÁN TIBOR

Az ige egyháza

Kedves olvasó! Egy olyan úton indulunk el most együtt, melyen hitbéli kérdéseket fogok boncolgatni, mégpedig egészen gyakorlati módon. Abból indulunk ki, hogy az Európában élő emberek nagy része, bár meg van keresztelve, mégsem keresztyénként gondolkodik. Én keresztyénként gondolkodom, ugyanakkor szinte mindig lelkipásztorként, ezért fontos, hogy az alábbiakhoz ön is hozza tegye a saját gondolatait, hívő emberként és egyháztagként.

ÜRÜLŐ TEMPLOMOK, ÜRES LELKEK

Azzal szembesülünk vasárnapról vasárnapra és istentiszteletről istentiszteletre, hogy a templom ma nagyon kevés ember számára jelenti azt a helyet, ahova gyakran és szívesen megy. Azok, akik járnak, leginkább idős emberek. A lelkipásztorok egy része elfogadja ezt, és beletörődik, vagy már belefásult, a másik része megpróbál tenni ellene, vagyis megpróbálja valamilyen módon vonzóvá tenni az emberek számára a gyülekezeti alkalmakat. Sok lelkipásztor, még az is, aki látszólag beletörődött, önmagát hibáztatja, és lelki gondokkal küzd emiatt, pedig a jelenség megállíthatatlannak és visszafordíthatatlannak tűnik. Volt időszak a szolgálatom során, amikor azt hittem, hogy a templomlátogatottság nagyrészt tőlem, lelkészről függ. Vagyis ha felkészült vagyok és szorgalmas, sokan fogják látogatni Isten házát, mert szomjaznak Isten igéjére. Lehet, hogy volt olyan időszak, amikor ez így is történt, de ma már egyforma mértékben ürülnek a templomaink.

Most arra kérek mindenkit, segítsen nekem és a gyülekezete lelkipásztorának gondolkodni, vajon mi a teendő. Hogyan lehet elérni azt, hogy a hitélet része legyen az emberek hétköznapijainak és vasárnapjainak egyaránt? Sokat gondolkodom azon, hogy ezért mit kell vajon feladni, vagy egyáltalán fel kell-e adni bármit is.

A mostani világ, amely körbevesz, arra akar bennünket rábírní, hogy változtassuk meg a gondolkodásunkat, és fogadjunk el mindent, amit nekünk tanítani akarnak: minden másság iránt legyünk toleránsak, vagyis mindenkit úgy fogadjunk el, amilyen, fittyet hányva akár az erkölcsi normákra is. Tehát azt kérik tőlünk, hogy ne legyen olyan tan, törvény vagy parancsolat, amely az életünk vezérfonala, hanem az legyen a jó, amiben az ember jól érzi magát, és az a rossz, amiben rosszul érzi magát. Így tehát nem az a jó és a rossz, amit a Szentírás tanít, hanem az, amit a liberális gondolkodás ránk akar erőltetni. Mit jelent ez számunkra? Kapcsoljuk ki Isten bennünk munkálkodó Lelkét azért,

hogy modernnek legyünk és megfeleljünk az új világrendnek, tegyük félre a Szentírást, és ne az legyen számunkra a törvény. Azt akarják elhíttetni velünk, hogy nincs szükség sem templomra, sem egyházra, így sokkal jobb, ha az emberek nem látogatják az istentiszteleteket.

Kíváncsi lennék, önök hogyan gondolkodnak erről.

AZ „IGEN” EGYHÁZA

Valójában ezt kérik tőlünk. Nem tudom, hogy igazából a híveknek is ez-e az óhajuk, de kívülről az a nyomás az idő múlásával

egyre erősebb lesz, hogy az „igen” egyháza legyünk. Hogy ez mit jelent? Azt, hogy mondjunk igent minden olyan elvre és eszmére, ami ma világnézetként megjelenik. Hogy mire mondjunk igent? Például arra, hogy egyre több olyan bevándorló özönli el Európát, aki többnejűségben él, tehát mondjunk igent az ő gondolkodásmódjukra, és mivel ők 10-12 éves lányokkal is összeházasodnak, arra is, hogy kiskorú gyermekeket megronthatnak. Mondjunk igent arra, hogy az iskolákban a tanárok kezéből kivettek szinte minden nevelési eszközt, és lassan a fenytés lesz a bűn, nem pedig a rossz viselkedés. Arra kérnek, hogy fogadjunk el minden erkölcstelen viselkedést, és felejtjük el a tiszta házasságot, mely egy férfi és egy nő között kötöttik. A lelkiismeretünket szeretnék kikapcsolni, és talán sikerülni is fog a többség esetében.

A katolikus egyház már elkezdte a nyitást: habár nem áldja meg a meleg házasságokat, de lehet kérni valamiféle áldást ilyen

esetben, mint a népmesében, amikor a leánytól azt kérte a király, hogy „ruhában jöjjön, és ne is, hozzon is, ne is.” Lehet, hogy ez csak egy fél igen vagy egy kis igen, de mindenképpen már egy kinyitott kiskapu a világ tanítási felé. Egy kiskapu, melynek nem ismerjük a következményeit, és azt sem tudjuk, valójában miért volt szükség rá, csak azt tudjuk, hogy kinyílt. Nagyon kíváncsi lennék, hogy önnek, kedves olvasó, mi a véleménye erről.

Protestáns és újprotestáns részről pedig arra vannak próbálkozások, hogyan „dobják fel” az istentiszteleteket. Néha nem tudom, hogy ilyenkor Istent dicsőítő istentiszteletet nézek, vagy valamiféle show-műsort, esetleg a ma divatos stand-up comedy hívő változatát, ahol a középpontban már nem Isten van, hanem magamutogató emberek, vicces beszólások, látványelemek és szórakoztatás.

Én egyetértek azzal, hogy ahogy a világ változik, mi is lehetünk modernnek, de vajon hol van a határ az érték és a giccs, az Isten dicsőítése és az Isten káromlása között? Vajon miért teszik ma félre a Szentírást és fogadják el olyan tanításokat, amelyek homlokegyenest ellentétesek az isteni értékekkel? Vajon Isten mit szól ezekhez?

AZ IGE EGYHÁZA

Mi az, aminek az istentiszteletek és a hitünk központjában kellene lennie? Önök szerint ez az ige vagy a folyton változó világnézetek?

Előfordult már az egyháztörténelem során, hogy az istentiszteletek filozófiai értekezések voltak, és az is, hogy latinul tartva, senkihez sem jutottak el. Ezért történt a reformáció. Sokszor az az érzésem, hogy szükség lenne egy új reformációra, melynek ismét az lenne a feladata, hogy megtisztítsa az egyházakat minden rájuk rakódott salaktól, hogy tisztán és szentül szóljon bennük az ige, ne politikát, ne show-műsort, ne különböző világnézeteket hirdessenek, ne valamiféle propagandát, hanem alkalomról alkalomra Isten szava hangozzon el, amely ugyanolyan élő és teremtő, mint ahogy mindig is volt a világtörténelem folyamán.

Isten igéjének az a munkája az istentiszteleteken, hogy behatoljon az emberi szív legmélyébe, és ott végezze a maga tisztító, gyógyító, erősítő munkáját. Ez viszont csak úgy lehetséges, ha a lelkészek nem burkolják be mindenféle elterelő magyarázattal, a hívek pedig meghallgatják és élni is akarnak általa. Az ige oda kellene beépüljön, ahol a gondolataink születnek, hogy a Biblia tanítása ne üres beszéd legyen, hanem életmód a keresztyén ember számára.

A Lélek egységében, szeretetben éljete!

Világimanap 2024

„Kérlek tehát titeket... viseljétek el egymást szeretettel,... a békesség kötelékével” (Ef 4,1-3).

A világimanap az egész keresztény világra kiterjedő ökumenikus mozgalom, a legrégebbi és a legnagyobb, amely azzal a céllal jött létre, hogy megismerjük a keresztény nők sorsát szerte a világon, együtt imádkozunk velük, és támogassuk őket.

Az idei világimanap házigazdái a palesztinai keresztény asszonyok. 2017-ben a Brazíliában tartott nemzetközi világimanapi konferencián döntötték el, hogy 2024-ben a palesztinai bizottság állítsa össze a világimanapi anyagot. Palesztina keresztényei már 1994-ben is házigazdái voltak a világimanapnak.

A Szentföldön mindig is harcok, konfliktusok dúltak, kezdetektől fogva, évszázadok óta, az utóbbi évszázadban is sűrűn érték egymást az összecsapások, hiszen folyamatosan változott a fennhatóság. Azután sem csitulak az összetűzések, háborúk, miután megalakult Izrael állam. Arra azonban senki nem számított, hogy 2023-ban újabb véres háború kezdődik, és a törekeny béke újra megszűnik. Március elsején világszerte azért imádkoznak a keresztény asszonyok, hogy békesség legyen Palesztinában és az egész földön.

AZ IDEI TÉMA

Témaként az Efézusi levél 4. részéből választották a palesztin keresztény nők Pál apostol intését: viseljétek el egymást szeretettel, a békesség kötelékében. Különösen aktuális ez a figyelmeztetés a Szentföldön, ahol a különböző vallású, nemzetiségű, nyelvű emberek úgy élnek egymás mellett, hogy ez az együttélés folyamatos konfliktusokat, támadásokat, sérelmeket jelent minden fél számára. A keresztények feladata Jézus Krisztus tanítása szerint, hogy szeressék a felebarátot, és igyekezzenek békét teremteni maguk körül. Háborúban, folyamatos erőszak közepette azonban nehéz a Jézus tanítása szerint élni. Nekünk, békében élő keresztényeknek most az a feladatunk, hogy próbáljuk megismerni és megérteni az ott élő népek és az ottani keresztények helyzetét, ne ítélkezzünk, és ne akarjunk igazságot szolgáltatni. A mi feladatunk és lehetőségünk, hogy imádkozunk, a vezetők találjanak békés megoldásokat, veszenek véget a pusztításnak, és legyen végre békesség azon a földön, ahol Jézus élt és tanított, ahonnan a kereszténység elindult.

A világimanapi istentisztelet ökumenikus, a különböző felekezetű palesztin kereszt-

tény asszonyok állították össze. Az istentisztelet keretében, mint minden évben, ott élő keresztény nők élettörténetét is hallhatjuk. Ezek az élettörténetek szorosan kapcsolódnak az elődök történetéhez, elhangzanak azok a sérelmek, amelyeket elődeiknek át kellett élniük, és azok, amelyeket nekik kellett elszenvedniük. De láthatjuk azt is, hogyan tudnak ezek a nők mégis előre tekinteni, a saját útjukat járni a Krisztusba vetett hitük segítségével, a kitartás, a megbocsátás, az elfogadás, a békesség munkálása által.

IMA A BÉKÉÉRT ÉS HÍVÓ ÉLETÉRT

Az imádságok is a megbékélésért szólnak, az igazságtalanság megszűnéséért, és azokért, akik szenvednek. A nyitó imádság szépen összefoglalja mindezt:

Szenháromság Isten, kérünk, légy velünk utunkon, melyet lélekben teszünk meg abba az országba, amelyben Jézus élt és tanított. Nyisd meg szemünket, hogy meglássuk azoknak szenvedését, akik ma ott élnek! Adj erőt és bátorságot, hogy ne hagyjuk magukra azokat, akiknek élete veszélyben van, akiket nemzeti vagy vallási hovatartozásuk miatt bárhol a világon elnyomnak, üldöznek.

De megfogalmazódik a meggyőződés is: *Dicsérjük Istent, aki összegyűjtött minket, hogy imádkozunk szeretetben és egységben. A Szenháromság Istennel való közösségben legyőzhetünk minden különbséget, ami nézetekben vagy teológiai értelmezésben elválaszt minket egymástól.*

Elhangzik a kérés, amely mindannyiunkra érvényes, minden keresztényre, Krisztus-követőre:

Urunk, emlékeztess minket arra, hogy mi jellemzi a hívó embert: alázatosság, szelídség, türelem, szeretet. Urunk, segíts, hogy a családban, közösségeinkben, gyülekezetünkben jelentkező problémákat, feszültségeket alázattal és türelemmel viseljük. Segíts, hogy szelídséggel és szeretettel kezeljük azokat.

A világimanapi istentiszteletre mindig írnak a szervezők egy énekszöveget, saját jellegzetes dallamra. Így most mi is megtanulhatunk egy palesztin éneket, amelynek szövegét a világimanapi alapige ihlette: *Szent elhívásokat soha ne feledjétek, A Lélek egységében, szeretetben éljete.*

A világimanapi munkacsoportunk által ökumenikusan kiválasztott énekek maguk is imádságok, dicséretetek és könyörgések. Ezek és a szervezők által megfogalmazott imádságok segítenek minket abban, hogy a Palesztinában és szerte a világban élő keresztényekért, a békességért, a Krisztus igazságának győzelméért együtt tudjunk imádkozni.

CSELEKEDJÜNK IS

A világimanapi mozgalom célja, hogy ne csak imádkozunk, hanem cselekedjünk is. Adakozásunkkal, a világimanapi perselypénzzel lehetőségünk van támogatni egy olyan szervezetet, amely a Szentföldön tevékenykedik, és fogyatékkal élő gyerekeket, fiatalokat segít, vallástól, nemzetiségtől függetlenül. Emellett egy hazai projektet is támogatunk, egy olyan egyesületet, amely szintén fogyatékkal élő, sérült gyerekek, fiatalok számára szervez tevékenységeket, felekezettől függetlenül.

A világimanapra mindig készül egy borítókép is, amely a házigazdához és a témához kapcsolódik. Az idei borítóképen három palesztin nőt láthatunk, akik a természet ölen, békességben imádkoznak együtt. Hagyományos, gazdagon hímzett öltözetet viselnek, de arctalanok, ami arra utal, hogy a palesztin nők a mindennapokban láthatatlanok, szenvedéseiket sokan nem látják. A hatalmas olajfa a háttérben a palesztin nép reménységének és kitartásának a jelképe. Az olajfa motívuma megjelenik a kiválasztott nők élettörténetében is. A Szentírásban is gyakran felbukkan, az egyik legszebb ige, amely szerintem összefoglalja, szemlélteti az ideit témát:

„De én olyan vagyok, mint a viruló olajfa, Isten házában lehetek, bízom Isten szeretetében most és mindenkor” (Zsolt 52,10).

IKE-KRISZ együttműködés

A Királyhágómelléki Református Ifjúsági Szövetség (KRISZ) elnöksége 2024. február 10-én, eleget téve az Erdélyi Ifjúsági Keresztyén Egyesület (IKE) meghívásának, részt vett az évente megrendezett gálán Marosvásárhelyen, a református kollégium dísztermében.

Megtiszteltetés volt jelen lenni ezen az ünnepségen, ahol szívélyesen fogadtak bennünket, és üdvözölték a szervezetek közötti kapcsolattépítést.

Az IKE ügyvezető igazgatója, Apetroae Lucas és elnöke, Ruszka Sándor beszéde után egyházkerületi ifjúsági előadónk, Vékony Zsolt üdvözölte a mintegy 100 jelenlevőt, szervezetünk megerősödésének vezérigéjével: „Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tűnődjétek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már

készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok” (Ézs 43,18–19).

Mivel a két ifjúsági testvérszervezetnek közös gyökere, múltja van, és szoros kap-

csolatot ápolnak egymással mind formai, mind együttműködési szinten, az ünnepélyes vacsora után a vezetőik együttműködési megállapodást írtak alá. Az egyházi ifjúsági munka eredményesebbé tétele végett kötött együttműködési egyezmény a következőkre vonatkozik:

- egymás munkájának támogatása,
- közös munkacsoportok létrehozása szükség esetén,
- elnökségi szintű egyeztetés a szövetségek munkájáról,
- nyitottság a közös pályázati lehetőségekre,
- belföldi és nemzetközi közös érdekképviselet szükség esetén.

ÁDÁM ZSOLT KRISZ-ELNÖKSÉGI TAG

Az Ifjúsági munkatársképző tanfolyam szemináriumai

A MÁSODIK TALÁLKOZÁS

A tavaly novemberben indult Ifjúsági munkatársképző tanfolyam (MKT) második szemináriumát január 18–21. között tartották. Nagyon sokat tanultunk, sok érdekes témában. Beszéltünk a problémákról és azok megoldásáról, az elhívásról, hogy Istennek terve van velünk, ő hív el minket alázatosan, mi pedig engedelmessé válhatunk neki. Beszéltünk a Bibliáról, hogy a Szentírás kinyilatkozás, kijelentés, hogy 1500 év alatt íródott, hogy egy szerzője van, de 40 írója. Megtanultuk, hogy hogyan tartsunk bibliaórát, méghozzá kreatívan, és hogyan találjunk témákat hozzá.

Rengeteg kreatív programot tártak fel számunkra az előadók, melyeket érdemes az ifinkbe bevezetni, például filmklub, lánykör/fiúkör, játékestek, közös vacsora.

Tartalmas előadást hallhattunk az önismeretről, ami szinte a legfontosabb, hiszen ahhoz, hogy én ifit vezessek vagy emberekkel foglalkozzak, jó lenne ismernem önmagam. Ebből adódóan jobban megismerem a másik embert is. Ebben a témában kitértünk arra is, hogy mi Istennek az alkotótársai vagyunk, nem csak játszótársak. Mi is alkotunk a Földön, csak mi azokkal a talentumokkal, amelyekkel megajándékozott minket az Úr. Olyan csodálatos az, hogy az Úr akkor is alkotótársnak tart, ha úgy érzem, hogy nekem nincs semmihez tehetségem.

De nemcsak tanultunk ám, hanem játszottunk, jégtörőztünk, beszélgettünk is nagyon fontos témákról, mint például a

keresztység. Összességében ez a hét fejlődés volt mindannyiunk számára. Gazdagodtunk mind tudásban, mind élményekben. Csordultig van a szívem az örömtől, amelyet itt kaptam. Köszönjük minden előadónak a tanítását, türelmét és idejét.

ARANY ANNAMÁRIA

DÜBÖRÖG AZ MKT SZEKERE

A Munkatársképző tanfolyam (MKT) 2023–2024-es évfolyamának 3. szemináriumán vettünk részt február 8–11. között Solyomkőváron. A kapcsolatokról volt szó, azok kezeléséről, valamint a környezetünk mélyebb megismeréséről.

Három előadáson vettünk részt. Az elsőben a különböző világnézetek témáját boncolgatta Nagy Tibor lelkipásztor. Nemcsak mások szemléletét, eszméit ismerhettük meg jobban, hanem azt is, hogy nekünk, keresztyéneknek pontosabban mi a világnézetünk. Emellett a világ gyakori kérdéseit is megvizsgáltuk különböző világnézetek szempontjából, párhuzamba állítva a keresztyén világnézettel.

A második előadást Vékony Zsolt lelkipásztor tartotta, a lelkigondozásról. Ezen arról tanultunk, hogy miképp cselekedjünk egy segítségre szoruló személlyel. Szó volt arról, hogy milyen hozzáállással kell beszélgetnünk ezekkel az emberekkel, milyen segítőeszközök lehetnek ebben, milyen hibákat követhetünk el, melyek azok a keretek, amelyek segítenek a lelkigondozói beszélgetésekben.

A harmadik, egyben utolsó előadást Bernáth Krisztina szociológus, valamint Mike Pál lelkész tartotta, s ebben a konfliktusok kezeléséről hallhattunk. Konfliktusok előfordulnak az ember mindennapjaiban, viszont gyakran nem foglalkozunk velük, sőt inkább szőnyeg alá seperjük őket, azonban ez a kapcsolatainkat inkább visszahúzza, mintsem fejlesztené.

Temérdek új gondolattal gazdagodhattunk, személyes kedvencem az önkifejezés, amely arra ösztönöz, hogy a másik személyt ne manipulálva vagy más eszközökkel győzzük meg a mi álláspontunkról, hanem tisztességesen, meghagyva neki a döntés szabadságát.

A hasznos előadások mellett az áhítatok által megerősítést, bátorítást kaptunk, valamint a csapat is összekovácsolódott a közös nevetések, játékok, beszélgetések, séták, kiscsoportos foglalkozások, illetve dicsőítések által.

Egy áldással teli hétvége volt, áldott emberekkel és áldott gondolatokkal, amelyekre visszagondolva hála járja át a szívemet. Beszámolómat egy igeverssel szeretném zárni, amellyel a táborhelyet is elhagytuk: „És lelkem köztetek marad! Ne féljétek!” (Ag 2,5)

KOVÁCS KARINA PETRA

Házasság vasárnapja Nagykároly-Kertvárosban

Tizedik alkalommal szervezték meg február 11-én Nagykároly-Kertvárosban a házasság vasárnapját, s idén is nagy érdeklődés mutatkozott iránta. Az egymás mellett helyet foglaló házaspárokkal és gyermekeikkel hamar meg is telt a templom.

Tolnay István nagykárolyi esperes a soha el nem fogyó szeretetre hívta fel a figyelmet, Visky István, a Nagyvárad-velencei Református Egyházközség lelkésze pedig olyan hasznos információkkal látta el a gyülekezetet, melyek segítenek a párkapcsolatok ápolásában és megőrzésében.

Tolnay István a szeretet himnuszából olvasta fel Isten ígését: „A szeretet soha nem fogy el...” (1Kor 13,8) Az igehirdető felhívta a figyelmet arra, hogy a szeretet, szerelem egy döntés. Ha egy párkapcsolatban egyik vagy másik fél szívéből kezd kifogni a szeretet, a másiknak kell a magáéból töltenie, és alkalomadtán fordítva – hangsúlyozta a lelkész.

Visky István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület egyik legfelkészültebb lelkésze és előadója a Szentírás tanítása

alapján ismertette, hogy mit jelent férfiasnak vagy nőiesnek lenni, mit jelent férfinak és nőnek lenni, valamint mit jelent egy kapcsolat. Olyan fontos információk hangoztak el, melyek útmutatást jelentettek azoknak is, akik jól működő házasságban élnek, és szeretnék azt továbbra is megőrizni, és azoknak is, akiknek megbetegedett vagy meghalt a házasságuk, és szeretnék azt gyógyítani vagy újjáéleszteni. Az előadást a templom-

ban jelen levők, reformátusok és más felekezetűek, óriási érdeklődéssel hallgatták.

A házasság vasárnapját a „3 az 1-ben” magyar kultúrzekelet tagjai: Tolnay István, Lőrincz Szilveszter és Tünde énekei varázsolták felemelőbbé. Az istentisztelet után a házaspárok egy-egy szív alakú gyertyát és egy olyan képeslapot vihettek magukkal haza, melyre a *Szeretet himnusza* lett nyomtatva.

NKRE.RO

Ahogy lehet... túrterebeesi ifisek Nagytarnán

Körzeti bibliaórát tartottak a túrterebeesi, a szőlőhegyi és a nagytarnai ifisek. Bár három gyülekezeetről beszélünk, tulajdonképpen egyek, hiszen mindannyian Jézus Krisztus követőjeként vannak jelen az ifjúsági csoportban. No meg mindhárom helyen ugyanaz a lelkipásztor teljesít szolgálatot.

Varga Tamás Sándor lelkipásztor 2023. szeptember 1-én kapott kinevezést a Túrterebeesi Református Egyházközségbe és a hozzá tartozó szőlőhegyi gyülekezetbe. A két gyülekezet mindössze 150 lelket számlál, de élni vágyó és akaró közösségről van szó. Bár sokan dolgoznak külföldön, és általánosság vált itt is az a tapasztalat, hogy nincsenek fiatalok, mégis az Úr megmutatja, hogy ahol

közös akarat és tenni vágyás van, ott Ő is munkálkodik Szentlelke által.

Túrterebeesen az elmúlt években nem volt ifjúsági bibliaóra. Fiatal lelkipásztorként, friss erővel és lendülettel egy új gyülekezetbe kerülve, Varga Tamás Sándor igyekszik a szatmár-szamosmegyei gyülekezetben gyűjtött tapasztalatai alapján összeszedni a közösség fiataljait. Minden pénteken este 6-ra ifjúsági bibliaóra várja a fiatalokat, felekezeti hovatartozástól függetlenül. Mivel egy ideje a nagytarnai gyülekezetbe is beszoval, onnan is igyekezett összeszedni a fiatalokat. Így alakult meg a három gyülekezet közös ifjúsági csoportja. Benne terebesiekkal, hegyesiekkal, tarnaiakkal, reformátusokkal és katolikusokkal. A lelkipásztor munkáját

segítik azok a szülők, akik vállalják, hogy hozzák és viszik gyermekeiket a hegyről és Nagytarnáról ezekre az alkalmakra. Hála és köszönet értük és szolgálatukért.

Ettől az évtől havonta egyszer Nagytarnán gyűlnek össze a három közösség fiataljai. Az idei első bibliaóra január 26-án, pénteken 18 órakor kezdődött a nagytarnai református templomban. Témája a feltámadás volt. Az elmúlt órákon a halálról beszélgettek, az ahhoz kapcsolódó vallási és kulturális hagyományokról, majd a gyász folyamatairól. Így érkeztek meg a feltámadás kérdéséhez. A lelkipásztor a Jn 11,25–27 alapján vezette a fiatalokat. Öröm volt látni az érdeklődésüket, a jobbnál jobb kérdésfelvetéseket. Közös ima, játék, majd étkezés követte a beszélgetést. Mindenki jól érezte magát. Tartalmas estét tölthettek el közösen az ige fénye köré gyűlve, hallgatva a Krisztus hangjára.

Ahogy lehet... válaszolták anno Ravasz László püspöknek arra a véleményére, hogy „nem lehet” Erdélyben kisebbségi létben dolgozni. Ahogy lehet... úgy dolgoznak a lelkipásztorok is a kisközösségekben. Kezdetben talán két-három fiattal ifin, majd pár hónap leforgása után már tízzel. Mindig van egy út, amivel fel lehet kelteni a fiatalok érdeklődését a hit és az ige iránt. Ez az út ma is Jézus Krisztus. Vele lehet, csak Vele!

REFSZATMAR.EU

Küldtelek Szatmárnémeti-Kültelken

(Folytatás az 1. oldalról)

Kovács József gyerekkori élményként élte meg a menyegzők világát, hiszen lelkészgyermekként a templom mellett nőtt fel, így tanúja lehetett az ünneplőbe öltözött vőlegény és fátylas menyasszony, illetve az őket kísérő násznép, nyoszolyólányok, vőfélyek és cigánybandák hangos hívogatásainak, melyek bezengték a település utcáit. „Gyermekként, később felnőttként én is részt vettem ezeken az alkalmakon. Szívemhez közel álló, színes világ volt, melynek végkicsengése: Igenis szép az élet!” – idézi a szerző azt a világot, amelyben még minden hiteles és őszinte volt, és amellyel szemben áll a mai élet egyik álarca, a lakodalom „modern” világa, ahol már a luxusautók dudái, fülhasogató és méregdrága zene, kényelmes, több száz személyt befogadó rendezvénytermek örökítik meg azt, amiért sokszor az ifjú pár éveig külföldön gürcöl csakis azért, hogy túlszárnyalja ismerősei esküvőit.

Az előadás után Vanyiga Szabolcs vőfély lakodalmi köszöntőt mondott, a pusztadaráci Vadrózsák citeracsoport népdalcsoport adott elő, majd a szerző dedikálta a bemutatott könyvet az érdeklődők számára.

A MESE GYÓGYÍTÓ HATÁSA

A közösségépítő találkozás második eseményén a mese és annak gyógyító hatása adta a témát. A gyülekezet lelképásztora Jóthám meséjét (Bír 9,7–21) olvasta fel. Gedeon fia, Abimélek megölte valamennyi testvérét, mert király akart lenni. Jóthám, a legkisebb fiú megmenekült. Ekkor Jóthám az Abiméleket támogató Sikem polgárainak mond me-

sét arról, hogy a fák királyt választottak. A királyi címet nem vállalta az olajfa, a fügefafa, a szőlő, de végül elvállalta a túskebokor. A haszontalan túskebokrot nem kellett hosszan unszolni, büszkén vette kézbe a vezetést. A túskebokor királysága azonban roppant veszedelmet jelent a fákra: Száraz bozótja könnyen lángra gyullad, és fölperzseli még a leghatalmasabb fákat is. A túskebokor királyi gesztusa: „Jertek, húzódjatok árnyékomba” nem más, mint nevelés, sőt egyenesen szánalmas kérdés. Jóthám a tanmeséhez magyarázatot is fűzött, leleplezve a sikemieket, milyen csalárd és veszedelmes dolgot műveltek, amikor Abiméleket királlyá tették, aminek jó vége nem lehet.

Délután *Test és lélek, a fele se mese* címmel kapcsolódott a témához a meghívott vendég előadók: dr. Tallián Krisztián gyermekpszichiáter, Bálint Katalin pszichológus-meseterapeuta és Cserey Csaba dombművész. Dr. Tallián Krisztián kiemelte, hogy statisztikai adatok bizonyítják: világunkban hatalmas méreteket ölt a szorongás, egyre inkább terjed a félelem. Szakemberként megfi-

gyelte, hogy a depressziót megelőzi a szorongás. Mivel rendszeresen járnak rendelőjébe szorongásos gyerekek, nagyon sok tapasztalatot szerzett e téren. Bálint Katalinnal közösen sok új jelenségre figyelhettek fel, gyűlt a mondanivalójuk, és sikerült összeállítaniuk a könyvüket, a *Csigaházba bújó gyerekvilágot*. A kötet üzenete az, hogy közösen jó eredményeket lehet elérni. A szorongás nem egy homogén, egyoldalú dolog, sok apróság befolyásolja az emberi életet, alakítja érzelmi világunkat. Ahhoz, hogy egy gyermekben kifejlődjön a szorongás, hozzájárulnak a veleszületett genetikai tulajdonságok, a nevelési attitűdök, a szülők viszonyulása. Fontos, hogy ezekben az esetekben szakember nyújtson segítséget.

Bálint Katalin szükségét látja annak, hogy leomoljanak a falak, megszűnjenek a határok, amelyek az embereket elválasztják; fontos, hogy nyitottá váljanak és meglássák: van lehetőség, van segítség, és oldódjon fel a szégyenérzés. Ehhez kell Isten, és kell a szeretet.

Cserey Csaba zenei előadása alatt Bálint Katalin egy mesét intézett a közönséghez, s az üzenetét közösen fogalmazták meg: a bátor ember sohasem adja fel, tudja, az adott helyzetekben mit kell választania ahhoz, hogy az életet válassza. Az esemény zárásaként a résztvevők megvásárolhatták a bemutatott könyvet, a szerzők pedig örömmel dedikáltak, miközben a lázári citeracsoport két tagja, Takács Angéla és Kása Bartha Angéla népdalvilágunk kincseivel üdítette fel mindenki szívét. A szervezők szeretettel várják az érdeklődőket a következő alkalmakra is.

ILONCZAI ZSOMBOR

A Kárpát-medencei református gimnáziumok és testvériskolák találkozásán vettek részt a Refisek

Szólj, ötágú síp! Zengi magyar ének! Február 9–11. között Miskolcon szervezték meg a Kárpát-medencei református gimnáziumok, testvériskolák találkozóját, immár 25. alkalommal.

Idén a miskolci Lévy József Református Gimnázium volt a rendezvény házigazdája, s az eseményre meghívást kapott a Szatmárnémeti Református Gimnázium is. Az iskolát Póti Eduárd igazgató, Gál Gyöngyi és Higyed Gyöngyi tanárok, valamint Kánya Jázmin, Debrenti Katalin, Ferenczi Dóra, Sebestyén Emília, Béres Kristóf és Nagy Máté diákok képviselték. A találkozó keretében ígét hirdett nt. Higyed János Mátyás nyugalma-

zott lelképásztor a Miskolc-avasi Református Egyházközségben. Szavalt: Kánya Jázmin 7. osztályos diák.

A háromnapos rendezvény ideje alatt különböző szabadidős programokon is részt vehettek a Miskolcon vendégeskedők. Volt barlangfürdőzés, városnézés, iskolai körkép, bowlingozás, társasozás. A városnézés során meglátogatták az életmentő Mancs kutya szobrát, a Miskolci lányok szoborcsoportot, cukrászdai finomságokat kóstoltak, és számos más élményt szereztek.

„Istennek hála minden találkozásért! Köszönet gyermekeink színvonalas előadásáért, gyönyörű hangjukért, kitűnő szavalaikért, elbűvölő citera- és zongorajátékukért, táncos

lábaikért! Diákjaink nemzeti, népi kulturális értékeinket csillogtatták meg ezen a találkozón is. Büszkék lehetünk rájuk! Köszönet a Lévy József Református Gimnázium vezetésének a szíves meghívásért, ellátásért!” – hangsúlyozta Higyed Gyöngyi tanárnő.

REFSZATMAR.EU

Sokkoló, életszagú csendesnap a teológián

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet diákjainak félévnyitó csendesnapjain lelkipásztorok tartottak előadásokat Életszerű homiletika és Imádkozás a zoltárokkal címmel. A csendesnapok keretében fellépett a kolozsvári Ps:alter együttes Zsoltárok modern köntösben című előadásával.

A csendesnapra hivatalos volt Rácz Ervin szatmár-szigetlankai református lelkipásztor, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület generális direktora. Örömmel találkozott a diákokkal, főként királyhágómelléki, azon belül szatmári teológusokkal, ismerősökkel és mindazokkal, akik az elmúlt években Szigetlankán szolgáltak legátusként. Rendbontó és sokkoló igehirdetésében Ezékiel próféta feleségének haláláról beszélt: „Így szólt hozzám az Úr igéje: Emberfia! Én most hirtelen halállal elveszem tőled azt, aki neked kedves, de te ne gyászold, ne sirasd, könnyedet se hullasd! Csak halkán sóhajtozz, ne gyászold úgy, ahogy a halottakat szokták! Tedd föl a fejdíszedet, és kösd a lá-

badra sarudat, ne takard el a bajuszodat, és ne edd a gyászolók kenyerét! Elmondtam ezt reggel a népnek; estére meghalt a feleségem. Másnap reggel a kapott parancs szerint cselekedtem” (Ez 24,15–19). Az igehirdető nem hagyta ki az igéhez kapcsolódó személyes vonatkozását sem, hiszen éppen aznap, amikor prédikált, volt három éve annak, hogy az ő felesége is elhunyt. Milyen életkörülmények között kell szolgálnia egy lelkipásztornak? A prófétasors vonzó, mert tisztelet övezi, és vannak olyan élethelyzetek, amelyekben ez

büszkeségre ad okot. De fel kell menni a szókészletekre akkor is, amikor az igehirdető személyes életében nincs minden rendben, akkor is, amikor megpróbáltatásokat kell elszenvednie. Sőt az ige sokszor az igehirdető életét használva is üzen, hiszen rajta keresztül szól, hitelesen, életszerűen, életszagúan. A fenti ige azt üzeni, van másnap. Az élet előrefelé megy, és mindig jó ezt megélni. És lesz majd egy másnap, aminek a fényében jó leélni egy egész életet. Ennek a fényét terjeszteni a legnagyobb kiváltság.

A továbbiakban az igehirdető volt évfolyamtársai tartottak előadást aznap a teológusoknak, volt tehát egy mini-évfolyamtalálkozó is, a 2007-ben végzettké. Nagy Gábor és Pap Ákos lelkipásztorok arról szóltak a teológiai hallgatónak, hogyan készülnek együtt immár másfél évtizede, szinte minden vasárnapra, a délelőtti istentiszteletre úgy, hogy kilométerek választják el őket egymástól. Érdekes volt hallani a prédikációra való készülés ily módszerét.

REFSZATMAR.EU

Ajándék autók a magyar kormánytól a KREK szórványgyülekezeteinek

A magyar külgazdasági és külügyminisztérium támogatásával megvásárolt gépkocsikat adta át csütörtök délelőtt a Királyhágómelléki Református Egyházkerület szórványgyülekezetei számára Kiss-Parciu Péter helyettes államtitkár.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület tanácstermében kezdődött ünnepségen Bogdán Szabolcs János püspök a hegyi beszéd jól ismert aranymondását, Máté evangéliuma 6. fejezetének 33. versét idézte: „Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatnak majd nektek.” Hangsúlyozta: mindenekelőtt tehát az örök életet és az üdvösség útját kell keresnünk, mert ez létünknek a kulcskérdése. Közben pedig Isten ráadásaként mindent megad nekünk, úgymond bónuszként, mert így látja jónak, ilyen az ő megmagyarázhatatlan kegyelme. A szórványban missziót teljesítők pedig most különösen átélhetik azt a csodát, hogy eszközt kaptak ajándékba az Úrtól ahhoz, hogy még hatékonyabban tudják hirdetni az Ő igéjét, vigasztalását, és végezhesék a lelkek gondozását. Nyilván a szolgálatuk nem ezekkel az autókkal fog kezdődni, de Isten támogató szeretetének a bizonyítékai a kapott gépkocsik, az elszántságukért és a lelkesedésükért, amiért hetente vagy naponta akár több száz kilométert is utaznak azért,

hogy istentiszteleteket tartsanak ott, ahol ezt igénylik a magyar református hívek, és nem csak ők, hangoztatta a KREK elöljárója, azt kívánva a kedvezményezetteknek, hogy ne csak az autók tankjai legyenek mindig feltöltve benzinnel és gázzal, hanem a lelkük is Isten igéjével.

A váradi születésű Kiss-Parciu Péter regionális és határ menti gazdaságfejlesztésért felelős helyettes államtitkár kiemelte, hogy az együttműködés a KREK-kel többéves múltra tekint vissza, mert az egyházkerületnek vannak elképzelései, világos céljai azzal kapcsolatban, hogy mit kell tenni a magyarság identitásának, kultúrájának, nyelvének megőrzése érdekében. Első ütemben most hét autó érkezett, s az év folyamán még érkeznek újabb hét. Tágabb kontextusban ezek a kocsik is

hozzájárulhatnak ahhoz, hogy biztonságban érezzük magunkat egy olyan világban, ahol a keresztény hit erős támadásoknak van kitéve nemcsak a Kárpát-medencében, hanem mindenhol. Ilyen veszélyes időkben pedig különösen fontos, hogy egymásba kapaszkodjunk, hangsúlyozta Kiss-Parciu Péter. A helyettes államtitkár kiemelte: a magyar kormány tevékenységének alaptezíse, hogy minden magyar felelős minden magyarért. „Ha abból indulunk ki, hogy a Kárpát-medence magyarsága egy nagy szövetet alkot, akkor én azt kívánom, hogy ezek a járművek legyenek ennek a testnek a hajszálerői vagy idegvégződésai, melyeken keresztül táplálni tudjuk a hitet, a magyar identitást” – fogalmazott Kiss-Parciu Péter.

Farkas Zsolt, a KREK közigazgatási előadótanácsosa elmondta, hogy egy autó 17 ezer euróba került. A Daciák hétszemélyesek, és két tankkal (benzin és gáz) vannak felszerelve; feltöltve egyhuzamban 1100 kilométert tudnak megtenni. A pályázat feltétele volt, hogy a minisztérium az egyházkerülettel kössön szerződést. Hét szórványgyülekezet kapott most autót: a temesvár-belvárosi, a nagybodófalui, a borosjenői, a szentleányi, a máramaroszigeti, a kövesegyházi és a belényessonkolyosi, utóbbi két egyházközség Bihar megyében található.

ERDON.RO

Pályázati felhívás

A Bihari Református Egyházmegyébe kebelezett, 323 lelket számláló Magyarremetei Református Egyházközség pályázatot hirdet a megüresedett lelkési állásra.

A gyülekezet besorolás szerinti fizetést, jó állapotban lévő 2 szoba-konyhás, fürdőszobás és kamrás régi parókiát és ezzel egybekötve 70 százalékban kész új parókiát, teljes rezsiköltséget, valamint 35 ár keret biztosít a lelképásztornak és családjának. Az egyházközségnek felújított Árpád-kori műemlék temploma, gyülekezeti terme és 10,62 ha szántója van. A faluban levő kápolnát a többi felekezettel közösen használja a református gyülekezet. Helyben van magyar óvoda és I-IV. osztályos magyar iskola, Kö-

röstárkányból iskolabusz jár, ahol hosszú programú magyar óvoda és I-VIII. osztályos magyar iskola működik.

A lelkési állásra minden lelképásztor jelentkezhet, aki letette az első és második lelkészképzési vizsgát, és van felszentelési igazolása. A pályázat benyújtásához szükséges iratok rendjét a 2007. évi zsinati végzés, a lelképásztorok képzéséről és alkalmazásáról szóló jogszabály IV. fejezetének 25. cikke tartalmazza.

Jelentkezni 2024. március 17-ig lehet a Bihari Református Egyházmegye Esperesi Hivatalában, Nagyváradon, a Sulyok István utca 9. szám alatt.

Tel. 0359/451-949, 0745/707-818.

FILEP ATTILA CSABA ESPERES

Viccesre sikerült templomi hirdetések

☺ A prófeciáról szóló találkozó előre nem látható okok miatt elmarad.

☺ Csütörtök este a parókia nagytermében bagdulyás a vacsora. Utána koncert.

☺ A mai hittanóra témája: Jézus a vízen jár. A holnapi téma: Keressük Jézust.

☺ A lelkész meggyújtja a gyertyáját. A diakónus meggyújtja a gyertyáját a lelkészéről, majd megfordul, és egyesével meggyújtja az első sorban ülő híveket.

☺ A hatvanon felüliek kórusa egész nyáron vakáción lesz, az egész gyülekezet hálás nekik.

	VEREJ-TÉKEZIK	SIEMENS-RÖVIDEN	HAJDÚSÁGI FALU	ELŐTAG-EXA-	PÁRATLAN NYÚLI	
1						1
... A HANGYA		KÖZÉPKÉ! CSEKKEN KÜLDÖTT		AZ UNG PARTJAI! AMPER		
RÁNTOTT LEVES					KÖZÉPKÉ!	
KÖR ÁTMÉRŐJE					ENERGIA MÉRTÉKE	
	2	GY. KIEJTVE	DÁTUM, ANGOLUL JOG, LATINUL		... ABRAMS (RENDEZŐ) KANADAI HÍRÜGYN.	
MENNYEI			IGEN, OROSZUL KATASZTERI HOLD R.	KUBA AUTÓJELE AZ ARNO PARTJAI!	ENERGIA JELE PECSÉT HELYE, RÖV.	
EGÉR-HAJLÉK			FINNUGOR NÉP TERÜLET JELE			VASÁRNAP, RÖVIDEN
	Ö				ÜRES A HÉVI!	

Segítségre van szüksége vagy segíteni szeretne?

Hívjon bizalommal hétfőtől péntekig 15-20 óra között!

TELEFONOS SZERETETSZOLGÁLAT

0265 55 55 55

Kolozsvár • 2009
Marosvásárhely • 2011
Nagyvárad • 2021

www.telsz.ro
office@telsz.ro
telsz

Fricska – A szavak mögötti valóság

Dr. Clarence Bass, a Bethel Teológiai Szeminárium professzora szolgálata kezdetén egy Los Angeles-i gyülekezetben prédikált. Az istentisztelet végén, ahogy ott állt a templom ajtajában és kezét fogott az emberekkel, azt gondolta, hogy egészen jól sikerült az aznapi igehirdetés. A prédikációval kapcsolatos megjegyzések dicsérőek voltak. Aztán egy kis öregember megjegyezte: „Túl hosszú volt az igehirdetés.” A lelkészt nem zavarta a megjegyzés, mert sok dicséretet kapott. Aztán

ismét elment mellette az öreg a következő szavakkal: „Nem volt elég hangos.” Dr. Bass arra gondolt, furcsa, hogy ez a férfi másodszor is elment mellette, de aztán harmadszor is találkozott vele, és most a következőket mondta: „Túl sok idegen szót használt.” Ekkor nagyon kíváncsi lett, ki is ez az ember. Odahívta a diakónust és megkérdezte tőle, ki az a kis öregember. „Ne is foglalkozzon vele! – felelte a diakónus. – Ő állandóan körbejár, és megismétli, amit másoktól hall.”

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

www.facebook.com/harangszo

Felelős szerkesztő és hírszerkesztő: Erdei-Árva István Béla. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Korrektor: Megyesi Antónia. Szerkesztőbizottság: Csúry István, Gheata-Szabó József Levente, Fábián Tibor, Jakó Sándor Zsigmond, Póti Eduárd-János, Tótos Beáta, Varga Botond, Wagner Erik. Szerkesztőségünk postacíme: Nagyvárad, Sulyok István u. 9. sz. Bihar megye, irányítószám: 410202. Tel.: 0765-926002, 0259-435386. E-mail: harangszo.ujtag@gmail.com Honlap: www.krek.ro, www.facebook.com/harangszo, www.harangszoujtag.wordpress.com. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám Nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkési hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.